

Latvijas Nacionālās frontes

LAIKRAKSTS LATVIEŠU NĀCIJAS SIRDSAPZIŅAI

Iznāk kopš 2002. gada 2. maija

WWW.FRONTE.LV

HELĒNAI RĒRIHAI – 135

Dzīvās Ētikas Mācības līdzautore un diženā mākslinieka Nikolaja Rēriha dzīvesbiedre Helēna Rēriha piedzima 1879. gada 12. februārī. Tieši pateicoties viņai, mums ir iespēja izzināt noslēpumus, kas cilvēces acīm ir bijuši apslēpti. Dzīvā Ētika jeb Agni Joga – tā ir zināšanu okeāns, zinātnes, filozofijas un reliģijas sintēze, Jaunā Laikmeta Mācība.

Dzīvās Ētikas Mācības grāmatā “Bezrobežība” tās Autors saka: “Mums ir uz jūsu planētas uzticības persona, kas ir iztukšojusi pieredzes Kausu. Viņa ir sūtīta jums kā kosmisko parādību lieciniece, kā Manu uzdevumu nesēja, kā jūsu nākamības praviete.”

1956. gadā Helēnas Rērihas dēli par savu māti rakstīja: “Viņas dzīvi Himalajos piepildīja pastiprināts radošs ikdienas darbs. Visas dienas stundas, pat nakts stundas tika veltītas šai iekšējai darbībai. Ir grūti iedomāties to sasprindzinājumu, kuru prasīja šis darbs. Mums un visiem, kam ar viņu bija tuva saskare, šī garīgā saikne kļuva par lielo mūžīgās taisnības patiesību dzīvu apliecinājumu. Viņas mūžs kvēloja kā dzīva lāpa, ar savu paraugu apstiprinot, ka pastāv cita, skaista pasaule un tās apzināšanās vedīs cilvēci pretim jauniem sasniegumiem, pretim jauniem atklājumiem.” (Neaizmirstamais tēls: no S.Rēriha arhīva. / Helēnas Rērihas vēstules I. Rīga: Vieda, 1998, 23. lpp.)

SASKATIET CĒLONUS!

Saruna ar zemnieku **Leonu Laitānu**

GADS SĀCIES AR NODEVĪBU

DDD: Šis gads iesākās ar vienu no lielākajām nodevībām – lata nomaiņu pret eiro. Kā jums liekas, vai latvieši izdarīja visu, lai to nepieļautu?

Leons Laitāns: Protams, nē! Latviešu politiķi pat nolēma iznīcināt no apgrozības izņemtos latus. Igaunī, kuriem bija daudzkārt mazvērtīgāka valūta par eiro, prata saglabāt savu kronu. Ar domubiedriem rakstījām gan Ministru kabinetam, gan Latvijas Bankai, lai lati tiktu saglabāti, bet Saeima nolēma iznīcināt.

DDD: Jūs domājat, ka lati būtu jāsaglabā, lai varētu reiz pie tiem atgriezties?

L.L.: Protams! Eiro ieviešana taču bija bez tautas piekrišanas. Ja pat pieņemam, ka balsojums notika reizē ar referendumu par iestāšanos Eiropas Savienībā, tad kopumā tie ir tikai 47 procenti no visiem Latvijas iedzīvotājiem, kas nobalsoja “par”. Diemžēl Satversmes 68. pants ir izkropļots, pretrunu pilns, tādēļ tauta nevar izteikt savu viedokli par eiro ieviešanu.

DDD: Jau pēc eiro ie-

viešanas Satversmes tiesas priekšsēdētājs Kūtris izteicās, ka nebija pareizi ieviest eiro bez tautas nobalsošanas. Vai jums nešķiet, ka tā ir liekulība? Kur tad viņš bija agrāk, kad viņa teiktais varēja ko mainīt?

L.L.: Jā. Katrs jau tagad grib spodrināt savas spalvas. Tāpat kā nobalsošanā par krievu valodu. Visas valdošās partijas blāva, ka tas ir nepieļaujami, bet neko nedarīja, lai referendums nenotiktu. Tas taču bija pret Satversmi! Pat no prezidenta Bērziņa mutes izskanēja, ka tas ir pretvalstiski. Un cik mēs cīnījāmies, cik rakstījām vēstules – nekāda efekta no tā nebija. Tas bija gadījums, kad izvaroja Satversmi.

ZEMES PĀRDOŠANA – VALSTS PĀRDOŠANA

DDD: Latvijas Nacionālā fronte un laikraksts “DDD” jau gadiem aicina pārtraukt Latvijas zemes izpārdošanu ārzemniekiem. Eiropas Savienība pieprasa, lai ar šā gada 1. maiju tiktu atcelti jebkādi ierobežojumi jebkuram ES pilsonim nopirkt gabaliņu Latvijas. Vai

“Notiek dekolonizācijai pretējais process, tēlaini izsakoties, tai nezālei, kas ir palikusi, vēl dod zaļo gaismu un mēslojumu, bet kultūraugu nīcina.”

jums nešķiet, ka pie varas esošie pārāk vieglprātīgi izturas pret šo jautājumu, ka tagad izmisīgie mēģinājumi vēl kaut ko glābt, ir, protams, atbalstāmi, bet nāk ar lielu nokavēšanos?

Leons Laitāns: Zeme taču ir valsts teritorija. Ir ļoti vienkārši iznīcināt

tautu – vispirms jāpārdod zeme, tad jāsadāvina pilsonība visiem, kuri to vien vēlas, un latviešu valodas jautājums atrisināsies pats par sevi. Valoda un līdz ar to arī latviešu tauta būs iznīcināta.

Turpinājums 4. lpp.

TAISNĪGUMA LIKUMS

Reiz mūsu senči izcīnīja valsti,
Kur dzīvot latviešiem un saknes dzīt.
Ar asinīm bij' celti brīves balsti,
Šeit latvieši lai mūžu mūžos mīt.

Vai senču upuri šo turam svētu,
Ja pieļaujam, ka valsts un tauta vīst,
Ja spējam mainīt to pret dražu lētu –
Un visiem klanīdamies zemu list?

Cik nožēlojami, ka tauta pati
Kā aita rāmi iet uz cirpšanu –
Vai tādi pelnījuši savu valsti,
Kas pieļauj, ka to ved uz miršanu?

Ir karogs, himna, valūta – un tauta
Valsts stūrakmeņi vieni vienīgie.
Nu – atdots lats, pat vietā sveša nauda –
Vai kangarvara ir valsts cienīga?

Šo valsti izcīnīja mūsu tēvi,
Tie dzīves atdeva par Tēviju.
Ja būtu bijuši, kā mēs – tik glēvi,
Tad savas valsts mums šodien nebūtu

~~~

It visā valda Taisnīguma likums,
Tas dzīvē nepārtraukti jāaizstāv.
Ja esam glēvi, svešs ir drosmes tikums,
Mums ceļš uz pilnveidi tad nepastāv.

Steidzīte

Šajā numurā lasiet!

KAS IR AGNI JOGA?

Saruna ar apgāda “Vieda” valdes priekšsēdētāju un LNF priekšsēdētāju **Aivaru Gardu**

→ 2. lpp.

LAI ARĪ LĒNI, BET KALNI KUSTAS

Saruna ar Lauksaimnieku organizāciju sadarbības padomes valdes priekšsēdētāja vietnieku ES jautājumos, Latvijas biškopības biedrības vadītāju **Armandu Krauzi**

→ 5. lpp.

VISBŪTISKĀKAIS IR ATDOT TICĪBU

→ 6. lpp.

PAR PAMATOTU NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA NODOKLI!

→ 6. lpp.

KAS IR AGNI

Mūsu avīzes lasītāja Sandra ir atsūtījusi ļoti sirsnīgu vēstuli, kurā uzdoti arī konkrēti jautājumi par Dzīvo Ētiku. Lūk, citāts no vēstules:

“Jūs bieži “DDD” publicējat tēmas par Dzīvās Ētikas Mācību un Agni Jogu. Tas rada interesi un daudzus jautājumus. Vai Dzīvās Ētikas Mācība un Agni Joga ir vienota sistēma? Kāda ir atšķirība? Kur var apgūt Agni Jogu, un kas man ir jādara, ja vēlos to praktizēt?”

Paldies Sandrai par vēstuli un jautājumiem! “DDD” redakcija sūtījumu saņēma tieši tad, kad gatavojām šo avīzes numuru, kurā tiek pieminēta Helēna Rēriha. Viņa tiek dēvēta arī par Agni Jogas Māti. Tāpēc vairāk par Agni Jogu un Dzīvo Ētiku lūdzām pastāstīt Aivaram Gardam – apgāda “Vieda” vadītājam, kurš ir pilnībā izdevis visu Dzīvās Ētikas Mācības grāmatu tulkojumu latviešu valodā.

Saruna ar apgāda “Vieda” valdes priekšsēdētāju un LNF priekšsēdētāju Aivaru Gardu

DZĪVĀ ĒTIKA IR AGNI JOGA

DDD: 12. februārī mēs pieminām Helēnas Rērihas dzimšanas dienu. Kādēļ Helēnu Rērihu godina par Agni Jogas Māti?

Aivars Garda: Tāpēc, ka Dzīvās Ētikas Mācības Autors, cilvēces Lielais Skolotājs, pats ir izlēmis viņu dēvēt par Agni Jogas Māti, jo viņa ir arī Dzīvās Ētikas Mācības līdzautore. Un viņa visu, kas ir teikts Dzīvajā Ētikā, ir izmēģinājusi dzīvē. Mācībā nav nekā teorētiska, bet visu, kas ir teikts, Helēna Rēriha ir praktiski pārbaudījusi.

DDD: Lielā Skolotāja – Dzīvās Ētikas Mācības Autora – vadībā?

A.G.: Jā, protams. Savas zināšanas, kas saņemtas no Lielā Skolotāja, un Agni Jogas praksi viņa ir nodevusi tālāk ar grāmatu palīdzību.

Dzīvās Ētikas Mācības grāmatas “Agni Joga” no-

daudz lasījis un atbildējis sev uz šādiem un līdzīgiem jautājumiem, viņš sāk saprast un secināt, ka dzīve ir bezrobežīga, ka šī parādīšanās fiziskajā ķermenī ir tikai mazs posmiņš no viņa lielās Dzīves.

Šo nelielo posmu Agni Jogā sauc par personību, kas ir iemiesojusies zemes dzīves apvalkā jeb fiziskajā ķermenī ar noteiktu īpašību kopumu, kas ir raksturīgs tikai šai personībai. Savukārt individualitāti veido visu iepriekšējo dzīvu laika sakrātā gudrība.

PAR KRISTU – LIELO SKOLOTĀJU

DDD: Tāpat individualitāte dzīvo un krāj gudrību bezrobežīgi, tā ir nemirstīga?

Aivars Garda: Jā. Cilvēks, viņa individualitāte, līdz šai dzīvei ir dzīvojis ļoti daudz dzīvu, un vēl vairāk

kāds labs darbiņš baznīcas labā – neviens jau to īpaši neprasis, bet liks manīt, ka vēlams ir samaksāt, un jo vairāk ziedosi baznīcai, jo vairāk tevi cienīs, vairāk grēku atlaidīs, un paradīze būs nodrošināta! Lūk, baznīca ir izveidojusi izredzētu mācību par to, ka Kristus ar krustā sišanu visus grēkus jau ir izpircis, tāpēc tas, kurš ir noticējis Kristum, vienā dzīvē sasniedz pilnību, un viņam šeit vairs nav jāiemiesojas, viņš bauda mūžīgu laimi paradīzē. Bet tā ir krāpšana. Un to dara baznīca – gluži vienkārši krāpj cilvēkus!

DDD: Bet Dzīvā Ētika taču nenoliedz Kristu?

A.G.: Dzīvā Ētika, protams, atzīst un godā Kristu – Viņš ir cilvēces Lielais Skolotājs. Viņš ir pavisam reāli bijis iemiesojies fiziskā ķermenī, cietis pie krusta – tieši tā, kā to saka kristietība. Taču atšķirība ir tā, ka Kristus nav izpircis visus cilvēku grēkus uz priekšu, un nepietiek ar to vien, ka cilvēks notic Kristum, lai būtu pestīts. Baznīcā turpretim māca, ka Kristus visu ir izpircis, tikai notici tam, nožēlo grēkus, un viss būs kārtībā. Tā ir acimredzama krāpšana. Kad dzirdēju šīs prātulas no mācītāja, es tieši tā arī nodomāju: “Īsts krāpnieks tu esi!”

Saskaņā ar Karmas jeb Cēloņu un Seku likumu, kas valda Kosmosā, ikviens cēlonis rada noteiktas sekas. Neizbēgami! Tāpat, ja ir cēlonis, noteikti būs arī sekas. Un šīs sekas saskaņā ar Karmas likumu ir jāizpērk pašam cilvēkam – cits tās izpērk viņa vietā nevar, pat Kristus nevar! Kristus cieta, nevis izpērkams mūsu grēku sekas uz priekšu un atbrīvodams mūs no personīgas atbildības, bet **Viņš cieta mūsu grēku dēļ.**

Cilvēki, kas tolaik bija iemiesojusies tajos žīdos, kuri Viņu notiesāja uz nāvi, un romiešos, kuri Viņu veda krusta gājienā, sita un spīdzināja, – ja šie cilvēki būtu bijuši augsti attīstīti, nevis tumši un

grēcīgi, viņi būtu varējuši pieņemt lēmumu atbrīvot Jēzu. Bet šo cilvēku dvēseles bija tik melnas un ļaunas, ka Kristus ar savu gaišo tēlu viņos izraisīja pretēju reakciju – satracināja. Tāpēc jau, skatoties filmu “Kristus ciešanas”, ir jābrīnās – kāpēc viņi ir bijuši tik satracināti, tik cietsirdīgi pret Kristu? Viņš taču neko ļaunu nevienam nebija darījis, vieniņi labu! Bet neredzamā Kristus iedarbība, ko Viņš veica ar savu spēcīgo, gaišo auru, gaisajos cilvēkos izraisīja mīlumu, maigumu un taisnīgumu, bet pārējie pakļāvās tumsas musinātājiem, kas kļūda: “Sist krustā!” Samusinātie, starp kuriem bija arī tādi, kam Kristus bija darījis daudz laba, kļūda tumšajiem līdzī. Tāpēc jau Viņš sacīja: “Tēvs, piedod viņiem, jo tie nezina, ko dara!”

JA ZINI, TAD LIEC LIETĀ!

DDD: Atgriežoties pie Sandras jautājumiem par Agni Jogu un Dzīvo Ētiku – kā šo Mācību izmantot praktiski?

Aivars Garda: Kā jau teicu, Agni Joga un Dzīvās Ētikas Mācība ir sinonīmi. Tos nevajadzētu dalīt. Atšķirības var būt cilvēku attieksmē un uztverē. Dzīvo Ētiku jeb Agni Jogu cilvēks var lasīt, izmantot šīs zināšanas dzīvē vai neizmantojot. Līdzīgi var izlasīt arī, piemēram, grāmatu par futbolu, lai teorētiski zinātu, kā futbols būtu jāspēlē, bet uz laukuma šīs lasītājs neiet un bumbu nesit, tikai gudri spriedelē.

DDD: Starp citu, gudru spriedelētāju nav mazums.

A.G.: Jā, tādu ir daudz, kas lasa Dzīvo Ētiku, bet dzīvē to neliel lietā. Taču šis Agni jogs būs tas, kurš šo Mācību liks lietā, tas ir, viņš apzināsies sevi par, kā teica Buda, nepārtrauktu procesu, kas visu laiku attīstās. Un savu attīstību

Agni jogs virzīs apzināti saskaņā ar Dzīvās Ētikas pamatiem.

Ikviena cilvēka personība, ikviena cilvēka individualitāte var celties uz augšu un krist uz leju – pa to pašu spirāli. Ja viņš dara sliktu, tad krīt, ja dara labu – ceļas. Tātad Agni Joga parāda, ko nozīmē darīt labu un ko nozīmē darīt sliktu, un māca, kā darīt labu, kā sevi pilnveidot. Visas nepieciešamās zināšanas augšupceļam ir ietvertas Dzīvās Ētikas Mācības grāmatās.

Agni Joga vislielāko uzsvāru liek uz domu – vispirms savaldīt, gūt varu pār savām domām! To māca arī istā Rādža Joga. Kad cilvēks, Rādža jogs, meditē, viņš vēro savas domas un pēkšņi atskārsts, ka viņa domas ir ļoti nekārtīgas. Mēs, parasti cilvēki, neaizdomājamies līdz tam, ko mēs domājam – mūsu domas šaudās šurpu, turpu: te viena ienāk prātā, te otra, trešā u.tml. Bet Agni jogs tiecas domas sakārtot – viņš domā tikai to, ko vajag, ko vēlas viņa augstākais Es jeb Dievs, kas ir viņā. Dieva nemirstīgā būtība ir katrā no mums. Agni jogs to apzinās.

DDD: Vai šī apzinātā tiecība uz Dieva nemirstīgo būtību sevi ir Agni Joga pilnveidošanās pamats?

A.G.: Tā var teikt. Dzīvā jēgā Ētikā Kristus atzīst, ka viņš kādreiz ir bijis tikpat gudrs jeb nepilnīgs, kādi pašlaik esam mēs. Viņš arī ir gājis šo pašu ceļu, bet neiedomājami daudz agrāk. Viņš ir iemiesojies atkal un atkal, līdz kļuvis par Zvaigznei līdzīgu – lielu, spožu Cilvēku, kurš kā Jēzus izpaudās šeit, uz zemes, turklāt tikai daļēji. Visu Viņa vareno Veidolu, kāds Viņš īstenībā ir, Viņa fiziskais ķermenis nemaz nespētu izturēt.

Savukārt baznīca saka – tu esi puteklis un tāds arī paliksi, no zemes esi nācis, uz zemi arī aiziesi. Un kā tu šo dzīvi nodzīvosi, tā tev būs mūžībā – vairāk nepiedzimsi. Bet Agni Joga saka – nē, piedzimsi, neizspruksi no lielā Kosmosa likuma, no Atkaliemiesošanās jeb Reinkarnācijas likuma!

DDD: Kā lai uzzina Kosmosa likumus, kas nosaka cilvēka dzīvi?

A.G.: Tie ir izskaidroti Dzīvās Ētikas Mācībā. Cilvēkam, protams, tam ir jānotic, taču jānotic nevis akli, bet atmodinot savu iekšējo izpratni – Dzīvā Ētika uzsver, ka cilvēks patiesi tic tam, ko viņš jau zina un ir iemācījies iepriekšējās dzīvēs.

Dzīvo Ētiku ir sniedzis Lielais Skolotājs, Maitreija, kas ir bijis iemiesojies gan Kristū, gan Mozū, gan vairākos cilvēces dižgaros. Jāsaprot, ka Viņš pauž zināšanas, kuras mums, cilvēkiem, šobrīd ir ļoti, ļoti nepieciešamas. Un šīm zināšanām ir jāuzticās. Nedrīkst būt tāda attieksme – kādu jautājumu

Agni Jogas vienā lappusē es pieņemu, bet tam, kas rakstīts otrajā lappusē, es nepiekrītu. Tātad tu nepiekrīti tam, ko saka Augstākais Gars, noliekot sevi vienā limenī (vai pat augstāk) ar Viņu, kurš ir triljoniem reižu gudrāks par tevi pašu?

Nu, lūk, tā cilvēks, iedziļinoties Dzīvās Ētikas Mācībā, pamazām sāk izprast Kosmiskos likumus, apzināt savas sliktās īpašības un sāk ar tām strādāt, pārveidojot tās labajās īpašībās – tāds ir Agni Jogas ceļš.

KAS IR VAJADZĪGS AGNI JOGAS CEĻAMS?

Aivars Garda: Dzīvās Ētikas Skolotājs Maitreija teic, ka Viņš nepieņem svētos par skolniekiem. Arī Kristus, ja atceraties, pieņēma par skolniekiem nepilnīgus cilvēkus. Taču viņi vēlējās sevi mainīt un to arī izdarīja. Tieši tas ir galvenais! Nav svarīgi, kāds tu esi šobrīd, būtiski ir, vai tu vēlies kļūt labāks?

Tāpēc nevienam nav jāgaida, kad viņš kļūs par svēto, lai sāktu interesēties par Agni Jogu un to īstenotu dzīvē. Gluži otrādi, ja apzinies, ka neesi svēts, bet gan ļoti nepilnīgs, tomer Dievs tev ir devis iespēju labot sevi un augt, tad sāc un dari to! Un katru dienu neatlaidīgi tas ir jādara, jo sliktās īpašības ir iesakņojušās dziļi, tās ir kultivētas gadiem – vienā dienā tās pārvarēt nav iespējams.

Cilvēka garīgā attīstība notiek soli pa solim, no dzīves dzīvē. Bet brīdī, kad cilvēks ir devis solījumu gan sev, gan arī Augstākajam Garam, ka viņš tagad dosies pa evolūcijas kāpnēm uz augšu straujāk nekā citi cilvēki, šī drosmīnīka karma tiek paātrināta. Tas ir viens no Agni Jogas likumiem.

DDD: Ko tas nozīmē?

A.G.: Tas nozīmē, ka Agni joga dzīvē paātrinās visi notikumi. Piemēram, parastam cilvēkam simts notikumi noris simts dienās, un viņš mierīgi dzīvo, katru dienu vienu notikumu pārvarot, vai nu uzvarot vai zaudējot. Bet, ja karma paātrinās, tad šie simts notikumi noris desmit dienās. Tātad vienā dienā desmit notikumi – uz skolnieku, kurš iet Agni Jogas ceļu, uzgāžas karmas smagums, jo viņš pats to ir gribējis. Līdzīgi, ja cilvēks grib pabeigt augstskolu vienā gadā. Viņš saka – esmu spējīgs, negribu piecus gadus mācīties. Viņam saka: labi, mācies un, lūdzu, kārto eksāmenus – katru nedēļu pa vienam, un pa vienu gadu būsi nokārtojis. Ja students ir ļoti talantīgs, gudrs, spējīgs – vienā gadā

“Agni Jogā viss notiek dabiski – cilvēkam pašam ir sevi jāvēro: katra doma, katra izjūta, katra situācija ir jāvērtē...”

beigumā tās Autors saka: “Es devu ugunīgo Akmeni tai, kura pēc Mūsu lēmuma tiks saukta par Agni Jogas Māti, jo viņa atdeva sevi Izplatījuma Uguns pārbaudījumam.”

DDD: Lasītāja Sandra vēstulē jautāja, kādēļ ir divi nosaukumi – Dzīvās Ētikas Mācība un Agni Joga? Kāda ir atšķirība?

A.G.: Būtībā Dzīvā Ētika un Agni Joga ir sinonīmi. Agni Joga paredz praktisku darbu ar sevi, sevis garīgu pilnveidošanu.

DDD: Ko tas nozīmē?

A.G.: Kad cilvēks sāk domāt par dzīves jēgu, viņš uzdod jautājumu: kā ir pareizi un kāpēc? Vai cilvēks dzīvo tikai vienu reizi uz zemes un pēc nāves vairs nekā nav? Ir cilvēki, kas tā uzskata – pēc nāves nekā nav. Un, ja tā uzskata, tad savukārt rodas jautājums – kā tad dzīvot? Kāpēc tad būtu šī dzīve jādzīvo labi, ja tāpat nekā vairs nebūs? Un, kad cilvēks šādās dziļās pārdomās ir pabijis,

dzīvu viņam ir priekšā. To paredz Reinkarnācijas jeb Atkaliemiesošanās likums.

DDD: Tas nesaskan ar baznīcas nostādnēm.

A.G.: Interesanti bija ap-runāties ar kādu luterāņu mācītāju – viņš, manuprāt, diezgan viltīgi atbildēja uz šo jautājumu, kas liecina, ka baznīca īstenībā ir tāds kā veikals, kurā mēģina ievilināt cilvēku dvēseles, solot viņiem paradīzi. Šis mācītājs teica, ka luterāņu baznīca īsti neatzīst Reinkarnāciju, bet viņš pats varētu pieņemt, ka šis likums attiecas uz pārējiem – uz tiem, kas nav kristieši. Taču, ja cilvēks ir pieņēmis Kristus Mācību, tad viņš varot vienā dzīvē visu sasniegt, iemantot mūžīgu svētlaimi.

DDD: Kā to paveikt?

A.G.: Mācītājs sacīja, ka esot tikai jāatzīst Kristus, jānotic, ka Viņš ir bijis, ik pa laikam jāatnāk uz baznīcu un jānožēlo grēki. Jāsamaksā, protams, arī kāda naudiņa vai jāpadara

JOGA?

viņš beidz augstskolu. Ir bijuši tādi brīnumbērni. Bet uz Agni Jogas ceļa gājēju šis princips attiecas pilnībā.

Tomēr cilvēkam nav arī jākrīt izmisumā, ja viņš jūt, ka kādu dienu ir zaudējis ciņu ar savu netikumu – nākamajā reizē tas tiks atkal dots un atkal būs iespēja uzvarēt, tādējādi apliecinot savas apgūtās zināšanas. “Slepenās Doktrīnas” līdzautore Helēna Blavatska ir teikusi: “Ja tu kriti 100 reižu, tad 101 reizi tev ir jāceļas augšā!” Tātad galvenais ir piecelties pēc kritiena!

DDD: *Un tas attiecas arī uz Agni jogu?*

A.G.: Jā, tieši tas attiecas arī uz Agni jogu.

Protams, kad tiek paātrināta karma, tad pastiprināti izpaužas gan cilvēka labās īpašības, gan sliktās. Labās, lai nostiprinātos un palielinātos, bet sliktās, lai tiktu izskaustas. Kādreiz pat ir tā, ka līdz Agni Jogai cilvēks ir bijis daudz labāks, jo notikumi, kas prasa viņa attieksmi, dzīvē noris lēni un problēmas nesagādā – viņš mierīgi dzīvo. Bet, kad tev desmit problēmas uzkrīt vienā dienā, kas tev jārisina ātri, tā ir slodze nerviem, prātam, gribai, tad cilvēks kādreiz neiztur un kļūst vēl sliktāks. Par tādu teic, ka viņš ir zaudējis ciņu. Bet tā nevajadzētu domāt pašam par sevi – nav jāmet plinte krūmos, jo, kaut esi 100 reižu kritis, 101. reizi tu vari piecelties! Tas obligāti arī ir jādara.

NEGATĪVO ĪPAŠĪBU PĀRSTRĀDES PROCESS

Aivars Garda: Negatīvās īpašības, kas ir sakrājušās, cilvēkam ir jāizskauž. Pieņemsim, viņš ir skaudīgs un ir atklājis, ka skaudība grauž un moka. Tēlaini izsakoties, viņš iepriekšējās dzīvēs ir savācis kilogramu skaudības. Lai nu kā, bet vienā dienā šo kilogramu skaudības nav iespējams pārstrādāt pretējā īpašībā – labvēlībā. Tāpēc Karmas likums ir arī saudzīgs – vesels kilograms skaudības cilvēkam vienā dienā netiek dots. Viņam dod tikai tik daudz, cik var pārstrādāt, cik viņš ir spējīgs, cik viņam ir spēka. Pāri spēkiem netiek dots! Protams, ja viņš zaudē šo ciņu, tad vainīgs ir pats, nevis Augstākie Spēki.

DDD: *Kā tas reāli notiek?*

A.G. Piemēram, cilvēkam vienudien ir notikums, kurš viņā izsauc skaudību – nevis veselu kilogramu skaudības, bet, pieņemsim, vienu gramu skaudības. Lūk, ja viņš pārvar skaudību un spēj šajā notikumā parādīt labvēlību, tad viņa skaudības kopsvars samazinās. Tē-

laini izsakoties, ar šādām ikdienas uzvarām cilvēks 1000 dienās būs ticis valā no skaudības un kļuvis labvēlības pilns. Tomēr ir jāsaprot, ka arī grams skaudības šim cilvēkam šķitīs milzīgs pārbaudījums – viņam liksies, ka ir jāpārvar vesela tonna. Ja viņš to izdarīs, tad būs liels gandarījums. Bet nākamajā dienā viņš atkal jutīs skaudību un brīnīsies – kāpēc tā, esmu taču pārvarējis?! Tomēr viņam ir tikusi iedota tikai nākamā porcija. Un tā notiek ar katru cilvēka īpašību.

Tāpat cilvēkam ir jānostiprina un jāvairo arī labās īpašības – bezbailība, cēlsirdība, pašaieliedzība, mīlestība, uzticība Augstākajiem Spēkiem, patiesīgums, taisnīgums. Šīs skaistās īpašības viņam katru dienu tiek dotas apstiprināšanai – cilvēks tiek nolikts situācijās, kad viņam, piemēram, ir jāiestājas par taisnīgumu.

DDD: *Ir izplatīts uzskats, ka joga ir kaut kādi vingrojumi. Vai Agni Jogā ir paredzēti arī fiziskie vingrinājumi?*

A.G.: Fiziskos vingrinājumus veic hatha jogs, bet Agni Jogā šādu vingrojumu nav. Agni Joga arī uzsver, ka mērķlīni jogas vingrojumi var attīstīt zemāko psihismu un sagraut cilvēku. Kā jau teicu, Agni Jogā viss notiek dabiski – cilvēkam pašam ir sevi jāvēro: katra doma, katra izjūta, katra situācija ir jāvērtē, bet Augstais Gars vēro, kā tu tiec ar to galā. Patiesībā Agni Joga ir nemanāma, pat speciālas meditācijas nav.

Ārēji cilvēks ne ar ko neatšķiras, bet iekšēji sevi pārveido, un viņam ir nemīgti jācenšas domāt par savu Augstāko Ideālu – par Dzīvās Ētikas Mācības Autoru, nemitīgi paturēt Viņa Tēlu sev acu priekšā, sirdī, apziņā. Par Viņu domājot, Viņu arī pievelk, un Viņš tad arī sargās, ja nāks pie jums kāda ļauna doma. Ja turēsīt visu laiku savu prātu un sirdi pie Lielā Skolotāja, tad Viņš palīdzēs gūt arī uzvaru pār notikumu, kas katru dienu tiek dots. Tā mēs augam vai krītam.

DDD: *Ja minētās vēstules autore Sandra vai kāds cits lasītājs nolemj sākt iet pa Agni Jogas ceļu, kas viņam būtu jādara?*

A.G.: Cilvēks, ja ir atmiņas no iepriekšējām dzīvē, jau var sākt pārveidot sevi arī bez grāmatu lasīšanas. Agni Jogā tiek uzsvērts, ka ne jau tas, ka lasi Mācību, ir kritērijs, ka tu ej Mācības ceļu, bet tie ir tavi darbi – piemēram, tu spēj nostāties par taisnīgumu, kad citi baidās. Tas jau ir liels sasniegums. Un tādu cilvēku es vērtēju daudz augstāk par to, kurš ir izlasījis visu Agni Jogu, bet baidās aizstāvēt savu tautu. Diemžēl to, kas baidās, starp t.s. rēriehiešiem ir vairums.

KAS KOPĪGS DZĪVAJAI ĒTIKAI AR POLITIKU?

DDD: *Nereti mums jāatā, kāds sakars ir Dzīvās Ētikas Mācībai ar politiku?*

Aivars Garda: Parastajā izpratnē ar politiku nodarbojas tas, kurš tiecas pēc varas. Tā kā es necenšos iekļūt Saeimā, tad gluži par politiku mani saukt nevar. Esmu politisko procesu vērotājs, šo procesu komentētājs – nevis sabiedriskais, bet vairāk savai interesei es pētī.

Protams, ar savām domām, ar savu rīcību katrs cilvēks, kaut arī viņš nekandidē Saeimas vēlēšanās, atstāj iespaidu uz politiku. Un tas ir labi, ja viņš atstāj labu iespaidu uz politiku, domājot un

ir okupants – ja viņš šeit ir ienācis netaisnīgi un neskaisti izturas pret latviešu tautu, tad es viņam taisnīgi pasaku: “Tu šeit neesi savās mājās – vācies prom!” Man ir pienākums to teikt, ja esmu kārtīgs latvietis. Ja es to nesaku, tad esmu pret savu latvieša sirdsapziņu, pret mīlestību, pret skaistumu.

DDD: *Vai jūsos ir naida pret okupantiem?*

A.G.: Nē. Taisnīguma paušana nav naida paušana. Lai saprastu, minēšu vislabāko piemēru. Kāpēc Kristu, kurš pauda patiesību, taisnīgumu un mīlestību, melnie uztvēra pilnīgi otrādi – par kaitnieku? Arī Dzīvajā Ētikā Skolotājs saka: “Mani sita krustā un jūs sitīs, mani vajāja un jūs vajās.” Tātad, ja cilvēks pauž patiesību, tad tie, kuriem šī patiesība ir

“Ikvienu cilvēka personība, ikvienu cilvēka individualitāte var celties uz augšu un krist uz leju – pa to pašu spirāli.”

runājot taisnīgas domas. Ja viņš ir Dzīvās Ētikas Autors, tas ir, Lielā Skolotāja skolnieks, viņam gluži vienkārši ir pienākums sekot savam ideālam – Augstajam Skolotājam un kļūt kādreiz, pēc daudzām dzīvē un gadiem, tikpat pilnīgam kā Viņš.

Tomēr ir stingri jāiegūmē, ka skolnieks kādreiz var sasniegt un sasniegs Kristus līmeni, bet panākt Kristu nav iespējams, jo tad, kad skolnieks būs sasniedzis tagadējo sava Lielā Skolotāja līmeni, Viņš – Lielais Skolotājs – būs tālu priekšā skolniekam. Jo Lielais Skolotājs Pats attīstās un pilnveidojas ļoti strauji. Kristum Pašam ir savs Kosmiskais Tēvs, kuram Kristus seko. Kristus Kosmiskajam Tēvam ir savs Kosmiskais Tēvs, un tā līdz Bezrobežībai. Maitreija ir mūsu cilvēces Kosmiskais Tēvs. Tagadējās cilvēces cilvēki kādreiz var kļūt par Kosmiskajiem Tēviem–Mātēm kādai cilvēcei, kas vēl nav pat sākusi savu attīstību.

Politiku nodalīt no dzīves gluži nevar. Mums, katram latvietim, ir savs pienākums gan pret sevi, gan pret ģimeni, gan pret tautu kopumā – būt taisnīgiem!

DDD: *Tā ir savu labo īpašību izkopšana, sliktot pārvarēšana. Tomēr, runājot par labajām īpašībām, cilvēkam ir arī pienākums būt mīlam, izpaust mīlestību. Un kā tad jūs, kurš iestājas par dzīvi, cēliem principiem, varat ikdienā konfliktēt ar okupantiem? Kāpēc neparādāt viņiem mīlestību?*

A.G.: Taisnīgums un mīlestība patiesībā ir sinonīmi, tāpat arī skaistums. Skaistums, taisnīgums, mīlestība būtībā ir vienots veselums, un viens bez otra nepastāv. Okupants

sirdī, izturas pret šo cilvēku labi. Bet tie, kuriem šīs patiesības nav, kuri paši ir ļauni un netaisnīgi, pret šo patiesības paudēju izturas ļauni.

Okupanti, kas nav sevi izkopuši taisnīguma un mīlestības jūtas pret savu tautu, blāuj uz mani: “Tu esi ļauns, tu esi briesmonis, jo gribi, lai mēs braucām prom, tevī nav mīlestības!” Man televīzijas raidījumā kāds krievu okupants jautāja, vai es esmu kristietis? Es teicu: “Kristietis neesmu, bet Kristu es atzīstu.” “Tad kāpēc,” viņš saka, “tu liec mums braukt prom?” Es viņam atbildēju: “Ja tu esi kristietis, tad kāpēc tu nebrauc prom? Aizbrauc no šejienes un dari labu mums un savai tautai – taisnības dēļ tev ir jābrauc prom.” Viņš aplūsa, bet televīzijas studijā daudzi smējās.

DDD: *Bet, ja okupanti vērstos latviešu tautas draugos, latviešu kultūras augšupcēlēs?*

A.G.: Diemžēl tādu nav vai arī ir uz dažiem rokās pirkstiem saskaitāmi. “DDD” krievu izdevumos, arī latviešu izdevumos ir tikusi publicēta okupantu sacerētā rupjā, šovīnistiskā dziesma par naidu pret latviešiem, kas izplatījās internetā. Nevienš okupants, kurš izlasīja mūsu avīzi, atklāti nenosodīja šo dziesmu! Kaut viens būtu mums piezvanījis un dziesmu nosodījis.

DDD: *Mums ir zināma viena krievu sieviete – viņa gan protestēja.*

A.G.: Jā, taisnība, bet viņa ir viena. Lasītājiem varu droši apgalvot: ja kāds pret patiesības paudēju izturas slikti, tad tas ir vai nu pederasts, vai kangars, vai okupants, vai tumsas kalps, vai tamlīdzīgs.

Intervēja Līga Muzikante

“EURO-DZIMTBŪŠANA” JEB “MODERNĀ VERDZĪBA”

Dr. Valdis Šteins

Triju Zvaigžņu ordeņa komandieris

Turpinājums no iepriekšējā numura

[..]

Pirmkārt – Tikumība

Latviešiem tāpat kā visām baltu-āriešu tautām ģimenes pamatā, sabiedriskās dzīves pamatā, darba pamatā, sadzīvošanā ar dabu – visur pamatā ir TIKUMĪBA. Latviešu sabiedrība ir balstīta uz Tikumību, ar to mēs atšķiramies no visām citām pasaules civilizācijām.

Ar ko atšķiras Tikumība no Tiesībām? Gan Tikumībai, gan Tiesībām ir savas normas jeb, latviski, mērs, mērauklas, kopīgi priekšstatī, paraugi.

Tiesībām ir divas puses – tiesība prasīt (prasījums) un pienākums izpildīt šo prasību, bet Tikumības normām (mēram) ir tikai pienākumi. Latviešu sabiedrība ir balstīta uz Pienākumiem, nevis uz Likumu (tiesībām prasīt, pavelēt).

Tiesību normas ir ārējs, formāls veidojums, cilvēkam tām ir jāpakļaujas, un viss. Tām nav nekādas iekšējas motivācijas, izpratnes, sapratnes, turpretim tikumība prasa dziļumu, novērtējumu, izpratni.

Tikumisks lēmums ir dziļi izprasts ne-robotisks un ne-verdzisks lēmums. Brīvu cilvēku sabiedrība balstās uz Tikumiem, verdziska un “plēsoniska” (arhantropiska) – uz Likumiem. No iepriekš teiktā izriet arhisvarīgs secinājums – parlamenti var pieņemt tikai Likumus, parlamenti nevar pieņemt Tikumus, jo tie ir Dieva doti un tūkstošgadīgās tradīcijas iegūti.

Tātad parlamenti nevar valdīt pār tautu, tieši tāpat kā elite vai oligarhi, monarhi un diktatori to nevar darīt. Tauta pati sevi pārvalda ar savu nookrātiju un meritokrātiju, tas ir, ar saviem labiešiem, ar savu tautvaldību.

Otrkārt – Paražas

Paražas savā veidā atgādina Tiesības, jo noteic cilvēka ārējo izturēšanos sabiedrībā, bet tām nav spaida raksturs, cilvēki tās

ievēro kā pašas par sevi saprotamas. Latviešiem tās tūkstošiem gadu regulē sabiedrības dzīvi un ir daudz stiprākas par jebkuru svešzemnieku ieviesto likumu, to mēs redzam arī daudzām citām un svešām tautām pasaulē.

Aizbraucot pie Austrumu tautām, jūs ievērojat galvenokārt ne jau likumus, kādi tai zemē pieņemti, bet paražas. Tā tas bija kādreiz arī latviešiem. Nebija ne baušļa “Tev nebūs zagti!”, ne likuma, kurš soda par zādzību. Ne durvīm, ne vārtiem slēdzenes nebija, tikai koka aizvira, jo pat prātā nevarēja ienākt, ka kāds neaicināts varētu ienākt namā vai sētā, kur nu vēl kaut ko paņemt. Pat, ja durvis bija aizslēgtas kā zīme, ka neviena nav mājā, tad atslēga bija blakus durvīm uz nagliņas vai zem kājslauķa, vai slēdzenē no ārpuses. Durvis pieslēdza, lai mājlopi un zvēri neieietu, lai caurvējš neizrautu siltumu.

Svešzemnieki nicina un iznīcina latviešu paražas, tāpēc paražu regulējošā loma ir jāatgriež mūsu dzīvē. Kad aizbraucat uz kādu musulmaņu valsti – vai kāda dāma šortos, neapsegta galvu var iet mošejā, turklāt vīriešu pusē? Protams, ka fiziski jeb tehniski jūs varat, ja vien kāds fanātisks negadīsies pa ceļam, bet viņu nicinājuma enerģija jūs garīgi iznīcinās, viņu policija aizstāvēs, pirmkārt, viņu paražas, nevis likumu. Bet svešzemnieki Latvijā, latviešu svētbirzī var “nokārtot darišanas” – tāda ir šī situācija.

Treškārt – Dabas jeb Dabiskās tiesības

Tās izriet no cilvēka kā individa dabiskās, neatņemamās suverenitātes, jo katrs cilvēks ir suverēns! Tiesības uz dzīvību, tiesības uz brīvību, tiesības pēc laimes, tiesības uz mājokli, tiesības uz dzīvi savā dzīvotnē, tiesības uz greznību nevis simplicitātes glorificēto nabadzību.

Ja jūs esat aizņēmis naudu, iekļājot, izmantojot kā garantu savu dzīvokli vai māju, un nespējat vairs atmaksāt kredītu, tad tā ir kredīta devēja problēma, jo jūsu dzīvotne (mājoklis) ir neaizskarama. Tās atņemšana ir elementāro dabisko tiesību pārkāpums.

Mums varmācīgi uzspiestās Tiesības ir nosauktas par “Objektīvajām tiesībām” un “Subjektīvajām tiesībām”. Es šīs tiesības iedalītu: tiesības prasīt un tiesības respektēt (atzīt, ievērot). Tiesības prasīt ir abējādas – kad no jums prasa un kad jūs prasiet.

Turpinājums 8. lpp.

SASKATĪET CĒĻŅUS!

Turpinājums no 1. lpp.

Leons Laitāns: Tam, kā attīstās zemes īpašuma politika Latvijā, esmu sekojis līdzī kopš kolhozu izjukšanas brīža. Manuprāt, pirmā nelikumība, ko vēlāk ar likumu apstiprināja, bija iespēja iegūt zemi, neņemot vērā kādreizējās īpašuma tiesības. Ikviens, kurš pieteicās, Breša laikā ieguva zemi, vienalga, kam tā zeme bija agrāk piederējusi. Pārsvārā, ar dažiem izņēmumiem, zemi ieguva režimam uzticīgie, kuri to uztvēra tikai kā ātras peļņas gūšanas iespēju.

Pēc tam tika pieņemts likums par privatizāci-

šodien ar progresīvajām tehnoloģijām vajadzētu no piecdesmit līdz simts hektāriem.

Manuprāt, nav jau tik svarīgi, cik liela vai maza ir saimniecība. Svarīgākais, ka valdības prioritizācijas politikas dēļ, kad bija iespējas pirkt un pārdot zemi par sertifikātiem, kuru patiesā vērtība tikai mazinājās un līdzinājās vienam latam, liela daļa latviešu ģimeņu ir zaudējušas saikni ar laukiem. Cilvēkiem visādos veidos prata iestāstīt, iedāvinot sertifikātus mantojamās zemes vietā. Dzīve jau bija

publicēts Jāņa Rožkalna raksts “Vai tuvojas “Mozaikas” lielā diena?” Autors citē Alena Dallesa (ASV CIP direktors) 1961. gada doktrīnu¹. Kad to lasīju, man atnāca atmiņā, ka biju par to dzirdējis jau padomju laikā. Valdība toreiz zākāja amerikāņus, un arī man šķita, ka tas ir kaut kāds stulbums – tas nevar būt patiesi. Bet šodien viss pilnībā piepildās.

DDD: *Vai atceraties, kā Vaira Viķe-Freiberga savā pirmajā prezidentūras laikā propagandēja, ka ir jāatsakās no lauksaimnieciskās ražošanas, jāiznīcina lauki un ka tirgot zemi ārzemniekiem ir pareizi, jo zemi jau nekur neaiznesīs?*

LL.: Mēs jau redzam, kas viņa ir, no kurienes viņa nāk. Viņa daudz ko sliktu izdarīja latviešu tautai un Latvijai – viņa centās atdot Abreni, pavājināja latviešu valodas kā valsts valodas statusu.

Pārdodot zemi ārzemniekiem, varam piedzīvot Palestīnas likteni. No Rietumiem ir jūtams Dallesa doktrīnas iespaids. Arī Austrumu kaimiņš, Krievija, zina, ko dara. Krievijā zina pasaules attīstību un vēsturi, Izraēlas likteni pēc kara – kas ar palestīniešiem notika un kāpēc. Tur taču sākumā arī ļoti legāli pirka – naudu jau drukāt pircēji mācēja un šodien arī māk.

DDD: *Politīki mierina, ka satraukums par zemes tirgošanu ārzemniekiem ir uzpūsta problēma, jo ārzemnieku īpašnieku procents ir samērā niecīgs, lai par to uztrauktos.*

LL.: Kas par muļķībām! Man kā latviešu zemniekam valsts prasa visādus datus par manu saimniecību, par mani pašu. Interetā atrodams viss – kādi ir mani īpašumi, kur un kam esmu ko iznomājis. Sakiet, vai šādu uzskaiti var redzēt un noskaidrot arī par tiem svešzemniekiem? Nē, tur nekas nav uzzināms. Cik šodien ir pārdoti meži ar visu zemi, cik pārdotas zemes Latgalē un visā Latvijā? Tas nav zināms. Bet tas nenozīmē, ka tiešām nav zināms – tas vienkārši netiek izpausts, lai tauta neuztrauktos un neprotestētu, lai viss kļūstam notiktu.

Rainis teica: “Zeme, zeme, kas tā zeme? Ko tā mūsu dziesma prasa? Zeme, tā ir valsts.” Tātad, pārdodot zemi, tiek pārdota valsts teritorija! Citādi to nevar iztulkot. Un tagad jau viss ir aizgājis tik tālu, ka tautas nobalsošana, ievērojot iepriekš pieminēto Dallesa doktrīnu, ir padarīta gandrīz neiespējama – ja nu tauta ļoti grib, lai darbojas, bet lai pagaida, kad Saeima ierosinās referendumu. Taču nekur nav garantijas, ka referendumi ir godīgi, jo Staļina reiz

teiktais joprojām ir spēkā – vinnē tas, kurš skaita balsis.

DDD: *Tad sanāk, ka latviešiem atkal būs jāatkarosava teritorija?*

LL.: Nākotni paredzēt ir grūti, bet mums jāsaprot, kāds ir reālais stāvoklis un jātieks skaidrībā. Dallesa doktrīnas uzstādījums – iesēt haosu cilvēku domāšanā – tiek realizēts visiem iespējamajiem līdzekļiem. Nāk homoseksualisma propaganda ar visiem tiem praidiem, tiek veidotas trulas radio un televīzijas reklāmas nekontrolējamā skaļumā – lūk, tie ir paņēmieni, kā iesēt haosu. Pēc tam cilvēku domāšanu var pārveidot. Laikam tā jau ir pārveidota, jo šodien ļoti nedaudzi uztraucas par to, kas notiek. Jau 90-tos gados kaut kur atskanēja Rietumu ekonomistu teiktais, ka Latvijas valsts ir nozagta. Tas izskanēja, bet ātri vien aplūsa.

DDD: *Valūtu mums atņēma, zemi visticamāk arī atņēms, tad pēdējais – valoda?*

LL.: Valodas jautājums pats no sevis nokārtosies, kad būs īstenoti pirmie divi – pilsonības piešķiršana un zemes iztirgošana. Pateicoties bijušajai prezidentei Vairai Viķei-Freibergai un konsekvēti īstenotajai pretlatviskajai politikai, krieviski runājošie kolonisti durvis ver nevis ar roku, bet atsper ar kāju. Ar izmainīto Vēlēšanu likumu jau ir panākts pārsvars, ka var nobalsot par jebko. Par to mēs vēl pārliecināsimies.

KUR IZKŪP MŪSU DARBA TIKUMS?

DDD: *Kā jums liekas, kāpēc latviešos ir tāds pašiznīcināšanās sindroms? Vai mūsu valsts vadītāji, deputāti neapjēdz, ko viņi dara?*

Leons Laitāns: Tas ir ļoti izrēķināts. Valsti vada viena no t.s. Dallesa doktrīnā minētajām kategorijām – cilvēki ar haotisku domāšanu. Un tādi, kuri ir un būs imūni pret uzspiesto haotismu, ir ļoti maz. Viņus izlikis ārpusē – padarījis par “margināliem” un smiesies. Kā jau Nils Muižnieks par jums teica: “Mēs par viņiem runāsim, bet viņiem runāt neļausim.”

DDD: *...un, ja runāsim, tad tikai apmelojumus un sagrozījumus.*

LL.: Psihologijai ir liela ietekme, cilvēki ļaunā ietekmei, jo paši nevēlas domāt un analizēt, izdarīt savus secinājumus. Cilvēki ir kļuvuši slinki gan darbos, gan domāšanā.

DDD: *Daudzi atzīst, ka latviešiem zudis darba tikums. Vai jūs tam piekrītat?*

LL.: Darba tikumu taču iemāca no bērnības. Vēl pēc Otrā pasaules kara – kā

strādāja cilvēki! Šodien jau ir tikai izņēmumi. Tie, kuri aizbrauca uz ārzemēm – Angliju, Īriju u.c., arī dabū spēcīgi strādāt. Bet tas darbs nav tikams, tas ir tikai iztikšanas avots. Darba

kādā pagrimuma punktā, droši vien iesim uz augšu. Iespējams, ka ir jānovēd viss līdz absurdam, lai notiktu pārmaiņas uz labu. Vispār pasaules un civilizācijas attīstība ir

“Valsti vada viena no Dallesa doktrīnā minētajām kategorijām – cilvēki ar haotisku domāšanu. Un tādi, kuri ir un būs imūni pret uzspiesto haotismu, ir ļoti maz.”

tikums izpaužas tad, ja tev darbs ir tīkams, ja saskati darbā skaistumu un to, ka tas ir tavš aicinājums. Tad palīdz viss – Dievs, Laima, Māra – viss, kas ir apkārt dabā.

DDD: *Kāpēc ir tādas situācijas, ka, tad, kad, piemēram, bezdarbniekiem piedāvā zemi, lai varētu izaudzēt sev pārtiku, cilvēki no tās atsakās, jo viņiem vajag naudu, nevis iespēju strādāt?*

LL.: Tas tikai norāda uz to, ka mūsu sarunā vairākkārt pieminētā doktrīna patiešām tiek īstenota, daudziem cilvēkiem domāšana ir izmainīta. Iznīcināt, izjaukt kaut ko jau ir viegli, bet pēc tam atjaunot ir ļoti, ļoti grūti. Vajag tikai pieradināt pie saņemšanas. Katra saņemšana neliek strādāt – ja dod par velti, tas nozīmē, ka vari dabūt nestrādājot.

DDD: *Vai, jūsuprāt, Latvijā patiešām ir bezdarbs vai darba darītāju trūkums?*

LL.: Valsts politika kultivē bezdarbu. Visu dara tā, lai cilvēks neietu uz to kūtiņu, lai tas būtu rets izņēmums, kad cilvēks saka – tagad es iešu pēc piena, bet ne uz veikalu, bet uz kūti. Tātad bezdarbs pieder pie tās pašas politikas un tautas apmuļķošanas sistēmas.

SĀKSIM AR SEVI!

DDD: *Kādu jūs redzat risinājumu? Kā tautai garīgi nesabrūkt?*

Leons Laitāns: Filozofi teic, ka viss attīstās pa spirāli. Ja atrodamies kaut

atkarīga no tik daudziem faktoriem – laikam arī no spēkiem, kas mums nav pilnībā izprotami. Bet arī domāšana taču ir matērija. Viss ir ļoti, ļoti sarežģīti, bet mums ir jābūt savā sfērā un jācenšas saskatīt istos cēloņus.

DDD: *Vai smadzeņu skalošana ir aizskalojusi arī cilvēku spēju saprast, cik svarīga un nepieciešama ir Latvijas deokupācija un dekolonizācija? Pat tā saucamie nacionālisti Saeimā atrunājas, kas vairs visiem kopā esot jāsakārto ekonomiskie jautājumi, tad domāsim tālāk.*

LL.: Ja viņi padomātu, tad saprastu, ka šādus vārdus ir muļķīgi ņemt mutē. Tas, kurš ko tādu saka, vai nu ir nobijies, vai arī vienkārši liekuļo. Daudzi diemžēl neprot saskatīt perspektīvu – ar ko sākt, kā darīt. Nevar sakārtot valsts ekonomiku bez okupācijas seku novēršanas.

Tādējādi vairums cīnās ar sekām, negribēdami īstenot dekolonizāciju, kas likvidētu cēloņus. Notiek dekolonizācijai pretējais process, tēlaini izsakoties, tai nezālei, kas ir palikusi, vēl dod zaļo gaismu un mēslajumu, bet kultūragu iznīcina.

Mūsdienu tehnoloģijas sabiedrībā kultivē savstarpēju konkurenci un nenovīdību. Altruismam šobrīd vispār neesot vietas – tas šķiet “ne no šīs pasaules”. Mums katram ir jāatdzimst!

Intervēja
Liene Apine

“Ir ļoti vienkārši iznīcināt tautu – vispirms jāpārdod zeme, tad jāsadāvina pilsonība visiem, kuri to vien vēlas, un latviešu valodas jautājums atrisināsies pats par sevi. Valoda un līdz ar to arī latviešu tauta būs iznīcināta.”

ju, kurā bija noteikts, cik zemes pienākas vienam cilvēkam, cik, ja ir lopi, – tas ir kuriozi un absurdi! Mantinieks nevarēja atgūt savu zemi, kas ģimenei piederēja 1940. gadā. Strādājot komisijā, kura šos jautājumus lēma, es protestēju pret tādu kārtību un, cik vien tas bija iespējams, piespiedu komisiju pieņemt mantiniekiem taisnīgu lēmumu.

Vēl kāds absurds aspekts. Vēsturiskie īpašumi tika izkropļoti, “apgriežot” zemi ap ēkām. Tā rezultātā mājas pieder vienam, bet zeme citam īpašniekam. Sākoties neierobežotajai mežu tirgošanai, pircējs atstāja ap māju tikai nelielu zemes gabalu, kur varbūt varēja izveidot piemājas dārziņu, ābeldārzu, bet ne nodarboties ar lauksaimniecisko ražošanu. Tādēļ šodien ir redzamas “apgrauztas” mājas – visapkārt skaisti apsēti lauki, bet māja ir kā sala. Tur jau normāls lauksaimniecības dzīvesveids vairs nevar būt.

DDD: *Kā jums šķiet, cik zemes nepieciešams, lai ģimene varētu sevi nodrošināt un gūt arī kādu peļņu?*

LL.: Tas atkarīgs no ražošanas virziena un veida. Ulmanlaikos vidēji saimniecībai bija 20 hektāru, bet tad jau nebija traktoru – zemi apstrādāja ar zirgiem. Domāju, ka

tik tālu izpostīta, ka vairs nevarēja atgriezties laukos. Un, ja vēl turklāt nav valdības vēlme normāli to realizēt, tad viss notika tā, kā tas notika, radot sekas, ar kurām šodien ir grūti tikt galā.

DDD: *Kad, jūsuprāt, radās ideja ļaut Latvijā nedzīvojošiem, Latvijas valstij un latviešu tautai nepiederošiem cilvēkiem – ārzemniekiem – pirkt Latvijas zemi? Tas taču ir tik absurdi.*

LL.: Cēloņi ir tālā pagātnē. Atmosfērā laikā vara nemainījās. Tikai uz mirkli, kad stāvējām uz barikādēm, šķita, ka kaut kas mainīsies, ka vara ir vienkāršās tautas rokās. Taču tas bija tikai mirklis – vara atgādās, un tādi cilvēki kā Berklavs un Steins neko nevarēja mainīt. Viss tika virzīts uz to, lai Latvija kā latviešu tautas valsts netiktu atjaunota. Gan ekonomiskajā, gan nacionālajā jomā viss tika iznīcināts un degradēts. Atļauja ārzemniekiem iegādāties Latvijas, precīzāk, latviešu zemi, ir vērsta tieši uz šo mērķi.

“IZRAUSIM VIŅU GARĪGĀS SAKNES”...

Leons Laitāns: Jūsu laikraksta pagājušā gada numurā (Nr.7(285)) bija

LAI ARĪ LĒNI, BET KALNI KUSTAS

Saruna ar Lauksaimnieku organizāciju sadarbības padomes valdes priekšsēdētāja vietnieku ES jautājumos, Latvijas bīskopības biedrības vadītāju **Armandu Krauzi**

Turpinājums no iepriekšējā numura

LAUKI, KUR DZĒRVĒM BAROTIES?

DDD: Vēl pirms iestāšanās Eiropas Savienībā dažāda ranga valsts vadītāji ar toreizējo prezidenti Vairu Vīķi-Freibergu priekšgalā aģitēja latviešus atstāt domu nodarboties ar lauksaimniecību, jo ES maksāšot tikai par ainavas uzturēšanu. Atceros Vīķes-Freibergas “ģeniālo” frāzi: “Apsēsīm visus laukus ar auzām, lai dzērvēm būtu kur baroties!”

Armands Krauze: Ar tādu pieeju nedrīkst! Lauksaimniecībai tieši ir jāražo un jāpelna. Ja mēs ražojam, tad arī esam neatkarīgi. Manuprāt, ir jāatbalsta ne tikai lielle uzņēmumi, bet ir jārūpējas arī par mazajiem un vidējiem – politika nevar būt vērsta tikai vienā virzienā. Eiropā ne tikai lauksaimniecībā, bet arī citās sfērās dominē visi – gan mazie, gan vidējie, starp citu, lielo ir diezgan maz.

Domāju, ka Latvijas ekonomika neattīstās tā, kā mēs to vēlētos, jo mums ir grūti konkurēt.

DDD: Kādēļ? Vai tad Eiropas Savienībā visi nevajadzētu būt vienādām iespējām?

A.K.: Viss izriet no mūsu iestāšanās ligumiem Eiropas Savienībā. Kad iestājāmies, mēs dabūjām ļoti mazus tiešos maksājumus. Mums solīja, ka 2013. gadā būs pieaugums par simts procentiem. Kad tuvojās 2013. gads, mēs sapratām, ka solījums nenozīmē, ka saņemsim līdzīgi kā citas ES dalībvalstis. Pēc solītā simtprocentīgā maksājuma pieauguma reāli finansējums, ko saņem Latvijas lauksaimnieki, pielīdzināmi tikai nepilniem četrdesmit procentiem no tā, ko saņem vidēji Eiropas zemnieki.

DDD: Bet par ko tad tik ļoti lielās Sandra Kalniete, kura it kā esot izcīnījusi kaut ko ļoti nozīmīgu mūsu lauksaimniekiem?

A.K.: Saprota, ka citu jomu pārstāvjiem ir grūti orientēties kopējas lauksaimniecības politikas skaitļos, tādēļ bieži lauksaimniekus nevietā apskauz par sarunās izcīnīto vienu papildus miljardu. Jāsaka godīgi, ka tā būtu Minhauzena cienīga lielīšanās, ja arī lauksaimniecības profesionāli runātu par miljardu, jo tik milzīga summa nav izcīnīta. No ES budžeta iegūtā kopējā summa gan tiešajiem maksājumiem, gan lauku attīstībai nākamo septiņu gadu periodam, salīdzinot ar EK sākotnējo piedāvājumi, ir pieaugusi **tikai** par

8,7 procentiem jeb 214,9 miljoniem eiro.

Saprota, ka jebkuram cilvēkam gribas labus vārdus par sevi teikt un sevi uzlielīt. Kā saka – kas tad sunim asti cels, ja ne pats. Bet tas ir jādara korekti.

ĢIMENES SAIMNIECĪBAS ATDZĪVINĀS LAUKUS

DDD: Domāju, ka ikviens vēlas, lai lauki būtu apdzīvoti, lai tur notiktu attīstība. Vai, jūsuprāt, tendence veidoties ļoti lielām saimniecībām, kur lielas platības apsaimnieko tikai daži cilvēki, ir pareizais ejamais ceļš? Nemot vērā Latvijas teritoriālo ierobežotību un mūsu tautas tradīcijas, varbūt valstiskā līmenī ir jāatbalsta ģimenes saimniecību veidošanās, tādējādi veicinot gan nodarbinātību, gan lauku apdzīvotību?

Armands Krauze: Tādas idejas ir bijušas, bet, spītējot atsevišķu ministru un cilvēku vēlmēm, virsroku tomēr ņemusi liberālā politika. Kad valda mežonīgais brīvais tirgus, tad virsroku ņem tas, kuram vairāk naudas, un attīstās lielākais. Un lielākais spēj paņemt vairāk, jo viņam ir labāki resursi, bet mazais turpina nīklot.

Interesanti, bet jūsu pieņemtās ģimeņu saimniecības pilnībā atbilst Eiropā valdošajai pamatdomai. Šis gads ir pat pasludināts par ģimenes saimniecību gadu. Briselei un Latvijai gan ir nedaudz atšķirīga izpratne par to, kas ir ģimenes saimniecība. Mūsu izpratnē ģimenes saimniecība sevī ietver pat pie konkrētās ģimenes nepiederošu cilvēku grupu, kas apzinās, ka ģimenes saimniecība pieder vienai ģimenei. Savukārt Eiropā, Briselē uzskati daļas divos virzienos. Vieni uzskata, ka ģimenes saimniecība ir tāda saimniecība, kur strādā ģimene ar dažiem palīgstrādniekiem. Savukārt pēc otru domām ģimenes saimniecība ir tāda saimniecība, kurā ģimenes locekļu skaits, kas strādā saimniecībā, un viņu ieguldītais darbs pret algoto darbaspēku ir liels. Ja algotie darbinieki paliek vairāk par ģimenes locekļiem, tad to vairs nevar uzskatīt par ģimenes saimniecību. Man liekas, ka tas ir tāds ļoti loģisks modelis.

DDD: Abi varianti izklausās loģiski. Kāds tad ir Latvijas viedoklis par to, kas ir ģimenes saimniecība?

A.K.: Savukārt mūsu modelis ir tāds, ka cilvēki par ģimenes saimniecību sauc tādu saimniecību,

kurā neapšaubāmi strādā visa viņu ģimene, bet viņiem ir papildus trīsdesmit pastāvīgie un desmit sezonas strādnieki. Tāds, manuprāt, tomēr nav ģimenes saimniecības modelis. Tad jau arī Lielbritānijas karalienei ir ģimenes saimniecība, kur viss pieder karaliskajai ģimenei.

Daudzus gadus braucu uz Briseli un esmu sapratījis, ka Latvijas izpratne ir atšķirīga no Eiropas, un, lai cik dīvaini tas būtu, dažreiz Eiropā valdošā izpratne ir atbilstošāka lielākās mūsu tautas daļas interesēm nekā tā politika, kas pašlaik dominē Latvijā.

POLITIĶI ROK TAUTAI BEDRI

DDD: Vai es pareizi saprotu, ka mūsu politiku izvēlēta lauksaimniecības politika ir latviešu tautai nedraudzīgāka nekā tā, ko īsteno citas ES dalībvalstis?

Armands Krauze: Jā. Tāpēc jau arī zemes jautājumu, domāju, ir vērts virzīt uz Eiropu. Tas, protams, ir grūti, lēni, bet Eiropā, iekustinot lielo aparātu, tādus jautājumus, var atrisināt un mainīt. Lai cik Eiropa būtu smagnēja un ar savām dīvainībām, bet tā ir demokrātiska.

DDD: Atkal jāsecina, ka latvieši pārcentušies, izpildot mūsu tautai un val-

stij ne tās izdevīgākās ES normas. Bēdīgi slavenais Dombrovska krīzes pārvarēšanas scenārijs arī pierādīja, cik ļoti mēs uztraucamies par to, ko par mums padomās citi, aizmirstot, ka vispirms jāparūpējas par sevi, jo neviens cits to mūsu vietā nedarīs.

A.K.: Šī slikta tendence īpaši izpaudās ap to laiku, kad stājāmies Eiropas Savienībā. Pēdējā laikā jūtam izmaiņas. Nesaukšu vārdā konkrētas personas, bet atceros, ka savulaik bija diezgan smagas diskusijas ar ierēdņiem. Viņi nevarēja saprast, ka primāri viņiem jāstrādā Latvijas uzņēmēju labā, jo viņi ir tie, kas maksā nodokļus. Ierēdņiem tika skaidri pateikts, ka ir jācenšas visādos veidos atbalstīt savus ražotājus, kā to dara citas valstis.

Piemēram, atrod pēkšņi Latvijas produktos ko sliktu, ātri vien pa visu Eiropu to pasludina. Vai citas valstis tā rīkotos? Visi droši vien atceras gadījumu ar zirga gaļu. Uzdevums bija meklēt zirga gaļu savas valsts produktos. Ko darīja Latvija? Latvija ļoti rūpīgi meklēja zirga gaļu **savu** uzņēmēju produktos. Tajā pašā laikā atsevišķas mūsu kaimiņvalstis savus produktus tā īpaši nemaz neaiztika, bet ķērās pie importa produktiem. Protams, zirga gaļa tas ir nieks – Itālijā un Spānijā no tās gatavo ļoti dārgas un eks-

“Situācija, lai arī lēni, bet tomēr mainās. Galvenais, lai virsroku ņem tie, kas vēlas rūpēties par Latviju, par mūsu uzņēmējiem, lai pie teikšanas tiek tie, kuri uzskata, ka primārais tomēr ir mūsu valsts intereses un tad sekundāri skatāmies uz visu pārējo.”

kluzīvas desas. Runa ir par ko citu – par mūsu attieksmi pašiem pret sevi.

Armands Krauze: Situācija, lai arī lēni, bet tomēr mainās. Galvenais, lai virsroku ņem tie, kas vēlas rūpēties par Latviju, par mūsu uzņēmējiem, lai pie teikšanas tiek tie, kuri uzskata, ka primārais tomēr ir mūsu valsts intereses un tad sekundāri skatāmies uz visu pārējo.

DDD: Ļoti gribētos ticēt, ka situācija patiešām mainās, lai gan to grūti saskatīt – gandrīz tāpat kā nevar redzēt, ka esam pārvarējuši krīzi.

Turpinājums 8. lpp.

Lai KAUC!

Dzejniekam Rīgā

Pa Rīgas ielām skrien suns,
krieviski riedams –
pierej tirgus, tramvajus, krogus,
bērnu ratņus, liķu ratus,
kādas trako mājā ieslodzītās
sajukušos matus.

Pa Rīgas ielām skrien suns,
krieviski riedams –
bet Tev tur vēl dzirdams,
Tev tur vēl šis tas
latviski dzirdams.

Gunārs Saliņš

Tā krievu okupāciju savā daiļradē atmasko trimdas dzejnieks Gunārs Saliņš. Īstens latvietis, īstens Kārļa Skalbes un citu nacionālās intelligences sekotājs un latviešu tautas aizstāvis. Jo cita uzdevuma nacionālajai intelligēnci **NAV un NEVAR BŪT!**

No tā laika mūžībā jau vairāk nekā puse gadsimta, bet krievu suns Rīgā joprojām rej un rej...

Vai mūsu radošā intelligēncē nedzird šīs pārkrievošanas skaņas? Tur jau tā lieta, ka nedzird, jo “radošums” un nacionālisms nav viens un tas pats.

Acīmredzot krievu sunim Rīgā un Latvijā kopumā jākož vēl stiprāk, lai mēs, latvieši, atstotos no verdzības letargiskā miega.

Tāpēc, lai Jaunajā gadā krievu suns **KAUC!**

Jūlijs Trops

LATVIETI, VAI TEV IR PAŠCIENĀ?

Nē, pašcieņas mūsu tautai nav. Kādēļ šāds secinājums? Ļoti daudz latviešu ir bez pašcieņas.

Ja mani uzrunā svešā mēlē, vienmēr atbildu perfektā latviešu valodā. Taču poliklinikā svešā mēlē dzirdu jautājumus, bet cita latviete viņai atbild krieviski... Kāda pārdevēja mikrorajonā, kur dzīvo reti kāds latvietis, jūsmīgi izteicās: “Ir tiešām mīlas, sirsnīgas, labas babuļas.” Starp citu, šī persona nelasa un negrib lasīt “DDD”. Nebrīnos. Viņai nav pašcieņas! Citai labai paziņai, frizierei, iedevu un ieteicu lasīt laikrakstu “DDD”. Viņa atbildēja: “Nebojājiet savu veselību.” Kāda kliente, krieviene, viņai esot apskaidrojusi, cik daudz latviešu ir aizbraukuši uz citām valstīm strādāt, bet tur neviens viņus nesaucot par okupantiem. Un šī friziermeistare, lūk, piekritot krievietes teiktajam.

Man sajūta bija drausmīga. Kur cilvēks ir dzīvojis līdz šim? Skaidroju siki un plaši, ka latvieši citās zemēs neiebrauca ar tankiem, neapšāva tās valsts armijas virsniekus, neizsūtīja uz Sibīrijas nāves nometnēm badā nomērdēšanai un nosaldēšanai (pat sievietes un zīdaiņus) utt. Saprātu, ka šī persona pat nezina, kas ir 14. jūnijs, 25. marts, 11. un 18. novembris. Ļoti skumji.

Pārtikas veikalā neēju – neiztur nervi šo krievisko vidi. Savā starpā čalo krievu valodā, pat veikala vadītāja saviem darbiniekiem dod padomu svešā mēlē. Kasiere, latviete, ar kolēģi sarunājas krievu valodā. Trūkst vārdu. Arī bankās pārsvarā skan krievu valoda.

Iepērkos “Supernetto” veikalā Krustpīlī – tur ir latviskāka vide un svešu mēli pārdevēju-kasieru starpā nedzird.

Ticu baumām, ka no Jēkabpils ir aizbraukusi viena trešdaļa cilvēku...

Ar patiesu cieņu,

G. Bērziņa
Jēkabpīlī

VISBŪTISKĀKAIS IR ATDOT TICĪBU

A.V. Gremze

Liberālie demokrāti ne-mitīgi bombardē mūsu smadzenes, ka viņi ir “vis-gudrākie” un par viņu iz-perēto vanckaru nekas la-bāks nekad nav bijis un arī nevar būt.

Ja nevar ar terorū ar badu, tad ir jāmēģina ar klinģeri un desas luņķi. Tam lieti var noderēt de-mokrātija tās modernizētā veidā, pievienojot klāt libe-rālo, kas legalizētu un pa-darītu likumīgu laupīšanu ar speciāli šim nolūkam iz-veidotiem tiesību aktiem, kas dod iespēju no tās iz-zīlēt nesodāmību sevišķi smagos noziegumos, vai arī tieši otrādi – pataisīt par noziedznieku cilvēku bez vainas.

Šim divdabja principam ir jādod iespēja nostrādāt visur – politikā, ekonomi-kā, sabiedriskajās attieci-bās un morālē – globālos apmēros. Pēc tāda paša principa, kā tas bija pie-ņemts bolševikiem, – viens, kad esi ģimenē un starp uzticamiem draugiem, bet otrs, kad esi uzkāpis tribi-nē un bārsti varas viedok-ļus. Lai tas neizklausītos pārāk neticami, parasto pūli pieradināt jāsāk ar tir-gus reklāmām, pēc kurām varas piedāvātāis izklausī-sies daudz ticamāks.

pārliciecināšā varam vērot pašreizējos valdības krīzes apstākļos. Valdības sastā-dītāji pat nespēj iedomā-ties, cik pretīga latviešu tautas acīs izskatās viņu dzīvnieciskā tiekšanās pēc lielāka kumosa, kas ne ar ko neatšķiras no vilku bara. Savā alkatībā viņi nav spējīgi ievērot pat to, ar kādu prieku uz visu noskatās mūsu tautas ie-naidnieki (ar okupantiem priekšgalā). Nav nekādu šaubu, ka ar šādu rīcību tie paver visas iespējas “Sa-skaņas centram” uzvarēt nākamajās vēlēšanās.

Nākošās vēlēšanas vairs nav aiz kalnēm, un atvēlē-tais laiks pārdomām, kaut gan pēc būtības vairs nav ko pārdomāt, ir palaists vējā. Veidojas jautājums

“Visbūtiskākais ir atdot ticību latviešu tautas varēšanai.”

Skaidrs, ka jebkuram tāds dermomatracis būs mazāk vajadzīgs nekā so-lītais algas pielikums. Un tā arī svētais miers ir vai-rāk vajadzīgs par ciņu pret netaisnību – vai par oku-pācijas seku likvidēšanu. Tie ir narkotikas veidi, ar kuriem iemidzināt tautas (pūļa) apziņu.

Bet liberālajā demok-rātijā ir iespējami vēl vien-kāršāki līdzekļi. Pietiek okupantam izlikties, ka prot latviešu valodu, lai tam nekavējoties tiktu piešķirta pilsonība, lai pēc tam tie “lojāli” nostātos pret Latvijas valsti un tās Satversmi – pret latviešu valodu, lai svinētu otrrei-zējās okupācijas uzvaru, lai pieprasītu brīvdienu viņu iecienītajos svētkos, turklāt protestētu pret latviešu patriotu atceres dienām.

No bolševiku okupan-tiem neko citu mēs arī ne-sagaidīsim, tikai traģiski ir tas, ka pie varas palikušie okupācijas varas pārstāvji ar cinisku nekaunību (nē-sājot pie krūtīm Latvijas valsts simboliku (!)), visādi veicina okupantu integrē-šanu latviešu sabiedrībā un mēģina mums iegaltot, ka okupantu “nopelni” Latvijas valsts atjaunoša-nā esot tādi paši, tagadējo okupantu zemisko, node-vīgo rīcību pārvēršot par “nopelniem”.

Liberālajā demokrātijā priekšplānā izvirzās cil-vēki, kuriem pastāv ne-grozāms princips – visu pakļaut savām personi-skajām vajadzībām. To vis-

visā savā traģismā: kā glābt situāciju, kā rīkoties, pie kā vērsties pēc pado-ma, lai nezaudētu to, kas vēl palicis? Visbūtiskākais ir atdot ticību latviešu tau-tas varēšanai. Bet ar ko pārliciecināt mantiskajās kaislībās iestigušos mūsu tautas prātus?

4. maija režīms visnode-vīgākā veidā ir devis iespē-ju okupantiem iegūt pār-svaru pār daudziem stra-tēģiskiem saimnieciskiem un politiskiem sektoriem – gan informātikā, gan no-darbinātībā, kas ļauj tiem brīvi jaukt mūsu tautie-šiem prātus, izmantojot mūsu valodu un nacionālo simboliku.

Esmu pārliciecināts, ka tik kritiskā situācijā kā ta-gad, mums palīgā var nākt mūsu tautas dižākie gara spēki, no kuriem režīms tik ļoti baidās, ka izvair-rās pat pieminēt. Tā vie-tā, lai klausītos okupantu pārņemtos informācijas līdzekļus un mantas da-lišanu mums, latviešiem, labāk būtu izlasīt Edvarda Virzas grāmatu par Kārli Ulmani (ja nevar nopirkt, tad ir vēl bibliotēkās). Tur viss pašreiz notiekošais ir aprakstīts pārliciecināšā veidā, apsteidz pat Finka pareģojumus. Tas ļautu mums pareizi izvēlēties, un katrs varētu pārliciecināties, kādai mums, latviešiem, ir jābūt demokrātijai, kur ne-tiek piekabināts šis cionis-tiskais liberālisms.

Ja okupanti nākošajās vēlēšanās gūs uzvaru, tad lai neviens nedomā, ka brī-vību tik viegli būs atgūt!

PAR PAMATOTU NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA NODOKLI!

Saruna ar ekonomistu Robertu Hartvigu

DDD: Portālā “Manabalss.lv” jūs vācāt parakstus par Nekustamā īpašuma valsts kadastra likuma 67. panta grozījumiem. Iniciatīvas nosaukums ir “Par pamatotu nekustamā īpašuma nodokli”. Kāda ir šo iecerēto grozījumu būtība? Kādēļ ir nepieciešams mainīt likumu?

Roberts Hartvigs: Nekustamā īpašuma valsts kadastra likums tika pieņemts 2005. gadā, spēkā stājās 2006. gada 1. janvārī, un 2006. gada aprīlī uz šī likuma pamata Ministru kabinets pieņēma noteikumu Nr. 305 par kadastrālo vērtēšanu. Iepazīstoties ar šiem tiesību aktiem, man jau tad kļuva pilnībā skaidrs, kas notiek un no-tiks, un kāpēc šādas nor-mas tiek pieņemtas. Tas ir ar vienu mērķi: uzlikt nepamatotus nodokļus. Es vēlos panākt objektīvi pamatotu nekustamā īpašu-ma nodokļa piemērošanu, atbilstoši Satversmes pamatprincipiem – tiesiskās palāvības, samērīguma un vienlīdzības principiem.

DDD: Nekustamā īpašuma valsts kadastra likuma 67. pants šobrīd skan diezgan sarežģīti: “Kadastrālo vērtību bāze ir kadastrālās vērtības aprēķinam nepieciešamo vērtību raksturojošo datu kopums – bāzes

patiesību, ka preces vērtība atbilst ieguldītajam darbam tās radīšanā, nevis tirgus cenai.

DDD: Bet ko tas reāli nozīmē? Kādas sekas uz mūsu ikdienu atstāj šīs tiesību normas?

R.H.: Jāsaprot, ka nekustamā īpašuma nodokli maksā ikviens Latvijas iedzīvotājs, ģimene vai uzņēmums, kam pieder vai kas nomā jebkuru nekus-tamo īpašumu, arī mājokli. Nekustamais īpašums, tā iegāde, ir ilgtermiņa iegul-dījums, kuram būtu jāspēj sevi ekonomiski atpelnīt daudzu gadu desmitu ilgumā. Bet pašreizējā nekus-tamā īpašuma nodokļa aprēķināšanas metode māks-līgi paaugstina nodokli, atrauti no iedzīvotāju pirktspējas un uzņēmumu ienākumiem.

Tas palīdz aizlāpīt valsts budžeta caurumus, bet nākotnē izspiedīs Latvijas pilsoņus no īpašnieku vidus, padarīs mūs par nomniekiem, kas joprojām maksās nesamērīgu nekustamā īpašuma nodokli, kurš tad jau būs iekļauts īres mak-sā. Valsts kases ienākumi nedrīkst būt svarīgāki par taisnīgumu un samērīgu-mu, kā arī kļūt par iemes-lu, lai cilvēki pārtaptu par parādniekiem un zaudētu savus īpašumus.

“Šī norma ir pretrunā ar cilvēces vēsturē pierādīto ekonomisko patiesību, ka preces vērtība atbilst ieguldītajam darbam tās radīšanā, nevis tirgus cenai.”

vērtības un korekcijas koeficienti, kas, pamatojoties uz nekustamā īpašuma tirgus datu analīzi, noteikts kadastra objektu grupai vērtību ziņā nosacīti viendabīgā teritorijā – zonā.” Vienkāršiem vārdiem runājot, vai nekustamā īpašuma kadastrālās vērtības noteikšanai tiek izmantota tirgus cena? Tātad nodoklis tiek aprēķināts no naudas summas, par kādu tirgū konkrētajā laikā varētu pārdot vai nopirkt šo īpašumu?

R.H.: Jā, tieši tā var teikt. Un tā ir vislielākā aplamība. Ekonomikas pamatlikums noteic, ka preces vērtība nav preces cena! Tas ir tādēļ, ka preces cena var mainīties atkarībā no piedāvājuma un pieprasījuma, bet preces vērtību veido precē ieguldītā darba daudzums. Būtībā šī ir ekonomikas pamatlikuma vispārējā definīcija.

Esmu sašutis – kā var preces jeb nekustamā īpašuma tirgus cenu noteikt par preces jeb nekustamā īpašuma kadastrālo vērtību?! Tas taču ir preteji ekonomikas pamatprincipiem! Uzskatu, ka šādi ir pārkāptas manas un citu pilsoņu Satversmē paredzētās tiesības. Šī norma ir pretrunā ar cilvēces vēsturē pierādīto ekonomisko

DDD: Zinu, ka it īpaši Jūrmalā nekustamā īpašuma nodoklis ir ārkārtīgi augsts. Jau 2006. gadā, kad spēkā stājās šis likums, notika jūrmalnieku protesti.

R.H.: Jā, tobrīd viņiem bija visaugstākās cenas – vislielākais pieprasījums pēc nekustamā īpašuma Jūrmalā. Un tad pirmie, kuri pārdeva par šīm lielajām cenām, uzlika šo kadastrālo vērtību.

Būtībā cenu, par kādu pārdeva īpašumu, noteica par kadastrālo vērtību. Tiesa gan, ja ir zona ar līdzīgiem īpašumiem, kuri atrodas pieprasītajā vietā, tad izrēķina vidējo cenu. Tad katru atsevišķu īpašumu pareizina ar attiecīgiem koeficientiem, ievērojot platību un apgrūtinājumus. Bet viss galu galā izriet no tirgus cenas.

DDD: Arī tad, ja īpašumu neesi pircis, bet gan, piemēram, mantojis?

R.H.: Nevienam neinteresē, kā tu esi ticis pie savas mājas vai zemes. Tev tik un tā ir jāmaksā – gribi vai negribi.

DDD: Šo gadu laikā mūsu avīzes redakcija ir uzklaušījusi vairāku lasītāju izmisumu – šis likums īpaši sāpīgi skar cilvēkus, kuri dzīvo mājā,

kas ir mantota, piemēram, no vecākiem. Tātad likums galvenokārt ir vērst pret latviešiem. Daudzi ir diezgan nabadzīgi un nespēj samaksāt nekustamā īpašuma nodokli. Rezultātā latvietis Jūrmalā nevar uzturēt savu vecāku māju tikai tāpēc, ka nespēj samaksāt nodokli. Viņš ir spiests šo seno ģimenes īpašumu pārdot kādam, piemēram, bagātam krievam.

R.H.: Protams, tādēļ šis likums ir pieņemts tieši tāds – pamatiedzīvotāji tiek izspiesti no saviem īpašumiem. Līdzīgs princips, kā latviešiem atņemt īpašumus, bija padomju varas pirmajos gados Latvijā – sākot ar 1945. gadu līdz kolhozu dibināšanai. Tad saimniekiem pama-zām uzlika tādus nodok-ļus, lai viņus piespiestu atteikties no zemes. Bet, ja neatteicās, tad par nodok-ļu nemaksāšanu notiesāja par kaitniecību un sūtīja uz Sibīriju.

DDD: Šobrīd neizsūta, bet latvieši ir spiesti paši aizbraukt...

R.H.: Jā, jo nav kur dzīvot.

DDD: Te gan būtu jāpiebilst, ka latviešiem netrūktu dzīvokļu, ja vien būtu veikta dekolonizācija...

R.H.: Jā. Taču likums, par kuru runājam, šobrīd ietekmē visus īpašniekus. Toties bagātība raušas nekustamo īpašumu tirgo-tājiem. Kāpēc ir pieņemts likums par uzturēšanās atļaujām? Manuprāt, tāpēc, ka latviešiem, kas dzīvo Latvijā, naudas nav, lai viņi varētu nopirkt zemi par cenu, kas apmierina tirgotājus. Lūk, un tagad atbrauc Krievijas “gangsteri” ar naudas maisiem – viņiem vajag īpašumu, lai kaut kur savu naudu ieguldītu. Ko tad viņš ar to iegūto naudu darīs, ja tā nenesīs peļņu?

Pieņem, ka nekustamo īpašumu tirgotāji ir lobējuši šo likumu par uzturēšanās atļaujām. Seit ir tāda kā shēma. Tātad cilvēkiem uzliek lielus nodokļus ar domu, ka viņi nevarēs laikus nomaksāt, tad šis nodokļa parāds sakrājas līdz apjomam, kuru samaksāt vairs nav iespējams, un notiek ūtrupe ar lejupejošu soli (kurš lētāk maksās), parasti nonāk līdz pat nesamaksāto nodokļu

summai. Tātad īpašumu pārdod par summu, kas nav nomaksāta. Šī summa tiek ieskaitīta pašvaldības budžetā soda naudas nolīdzināšanai, un tad notiek izsole. Bet izsolē jau ir zināmi cilvēki, kas pirsks. Pēc pirkuma pašvaldībai samaksā pienākošo nodokļu summu, bet pārējo savā stropā sadala. Pēc tam īpašums tiek pārdots.

Zinu kādu gadījumu. Tūrisma nozarē bija uzbūvēta viesu māja, pirts un viss pārējais nepieciešamais, un, kad aprēķināja nekustamā īpašuma nodokli, izrādījās, ka īpašnieks ir parādā ap 80 tūkstošiem latu. Bija ņēmis laiku arī kreditu. Un šis īpašums tika izsolīts un pārdots.

DDD: Kādam, jūsuprāt, būtu jābūt taisnīgam un samērīgam nekustamā īpašuma nodoklim?

R.H.: Man nav iebildumu pret nekustamā īpašuma aplikšanu ar nodokli – visā pasaulē tādu maksā. Bet samaksa citur ir adekvāta, tā tiek aprēķināta pēc ekonomikas pamatlīkumiem.

DDD: Kā tieši?

R.H.: Līdzekļi, kas ir ieguldīti nekustamā īpašuma iegādei, tiek atražoti 20 līdz 25 gadu laikā, kas ir 4 līdz 5 procenti gadā. Ja no šiem procentiem būtu aprēķināts nekustamā īpašuma nodoklis, tad viss būtu kārtībā. Taču pie mums katru gadu tiek maksāts nodoklis no simtprocentīgas tirgus cenas. Sanāk, ka pirmajā gadā samaksājam nodokli no šiem 100 procentiem un katrā nākamajā gadā atkal maksājam no 100 procentiem – tā visus 20 gadus un vēl ilgāk...

DDD: Kā rīkoties cilvēkam, kurš grib atbalstīt jūsu iniciatīvu?

R.H.: Aicinu visus parakstīties interneta portālā “Manabalss.lv” zem iniciatīvas “Par pamatotu nekustamā īpašuma nodokli”. Ir arī iespēja parakstīties īpašās veidlapās. Par to vairāk interesēties pa telefonu:

29241742
vai e-pastā:
hartvigsr@apollo.lv.
Ir nepieciešami palīgi.
Zvaniet, piedalieties – uzvarēsīm!

Intervēja Līga Muzikante

CILVĒKU DOMĀŠANĀ PAZŪD BŪTISKAIS

Saruna ar Rīgas Austrumu klīniskās universitātes slimnīcas “Gaiļezers” Terapijas nodaļas vadītāju, internistu **Edmundu Jansonu**

Turpinājums no iepriekšējā numura

SPĒLES AR SMADZENĒM

DDD: *Nesen ASV Kolorādo štatā tika legalizēta marihuāna, turpmāk to varēs itin viegli nopirkt veikalā. Kā jūs vērtējat šādu soli?*

Edmunds Jansons: Jāsaka: ja kāds vada šo pasauli, tad tas ir nelabais! Narkotiku legalizācija nav normāla situācija. Jebkurš saprot, ka tas ir ceļš uz bezdibeni – ātrāk vai lēnāk, bet neglābjami.

Man patīk, ka dažās Āzijas valstīs ir skaidri noteikts: ja esi pārdevis narkotikas, tev ir tikai divi varianti – nāves sods vai mūža ieslodzījums. Lai vismaz bailes no soda saglabā veselo saprātu!

Būtībā šī ir spēle ar sma-

bet tas ir mānīgi – šī spīcīte ir ļoti šaura, un mēs ātri vien noripojam no tās lejā. Neesmu nekad baudījis narkotikas, bet pieņemu, ka tās izjūtas laikam ir tik vienreizējas, ka gribas šai spīcītei kāpt atkal un atkal...

DDD: *Patiesībā tā taču nevar būt nekāda spice, nekāds kalna gals? Neticu, ka narkotiku ietekmē var rasties kaut kas patiešām vērtīgs.*

E.J.: Jā. Jo patiesa bauda ir mūsu pašu uzvara, mūsu sasniegumi. Piemēram, ja cilvēks ir uzvarējis sportā vai paveicis kādu labu darbu, viņam rodas šī baudas labsajūta. Un to rada endorfini, kas mūsos izstrādājas.

DDD: *Pirms dažiem gadiem Džordžs Soross, viesojoties Latvijā, arī uzstāja, ka Latvijā vajadzētu legalizēt t.s. “vieglās” narkotikas.*

E.J.: Zinot cilvēka vājo

pat nesaproti, ko īsti gribēji... Jebkurā gadījumā ar visādiem papēmieniem cilvēces domāšana un visa uzmanība tiek novirzīta uz kaut ko pilnīgi nebūtisku. Dažādas blakus lietas tiek piedāvātas, lai tikai cilvēki nedomātu par ko citu, lai nepaceltu acis un neieraudzītu, kas notiek apkārt. Manuprāt, tas noris globālā mērogā.

DDD: *Ko jūs ieteiktu – kā cilvēkiem pretoties šim tendencēm?*

E.J.: Manuprāt, problēma ir tā, ka cilvēks neredz sev līdzās cilvēku. Bet es nezinu, kas var būt labāks par cilvēku savstarpējo kontaktu, par vērtīgām sarunām? Labi, ja mēs varam vēl vienoties Dziesmusvētkos. Šo vienotības baudu, kad esi uz pozitīvā viļņa, ne ar ko nevar salīdzināt! Kad koris dzied, no aizkustinājuma zosāda metas – gan tiem, kuri dzied, gan tiem, kuri klausās.

Ja gribam, tad mēs varam vienoties ar savu gara spēku. Man liekas, ka latvieši tomēr nevarētu iznīkt – mēs esam neliela, bet unikāla tauta, kura spēj visā pasaulē sevi parādīt. Mūsu mazais koris iegūst augstākās prēmijas, jo spēj pasaules lielākos korus pārdziedāt. Mūsu sportisti olimpiādē, piemēram, pludmales volejbolā, uzvarēja milzīgās Amerikas džekus. Un daudzās lietās mēs esam spējīgi, talantīgi – gan zinātnē, gan mākslā, gan citur. Uzskatu, kamēr būs šie gaišie prāti, gluži nav tā, ka mēs būtu nolemti iznīcībai. Bet, protams, ir jācenšas, lai šie gaišie prāti būtu vairāk, lai viņi nepazustu.

DDD: *Tautai ir jāatgūst sava pašcieņa – ikvienam latvietim ir jāapzinās sava personīgā atbildība tautas nākotnes priekšā un jāievelta darbs šīs nākotnes nodrošināšanai. Vai jūs man piekristat?*

E.J.: Piekritu, ka cilvēki šobrīd politikajām aktivitātēm tic aizvien mazāk un mazāk. Tas jau nāk no vēstures – mēs cenšamies noticēt cilvēkam, kurš nāk it kā ar labiem lozungiem kā savējais, pēc tam viņš ļoti ātri sasmērējas, vai viņu neatzīst, un nekas nesanāk. Uzskatu, ka daļa cilvēku nenovērtē savas spējas. Ir, protams, cilvēki-līderi un cilvēki-darītāji, kuri piedalīsies, ja viņiem būs līderis.

DDD: *Manuprāt, ikvienam latvietim ir jāsapņo apzināties sevi par tautas organisma sastāvdaļu. Ja organisms ir slims, tad katram gluži kā mazam baltam asinsķermenītim kaut kas ir jādara, lai tas kļūtu vesels. Domāju, tiem, kas to saprot, ir vairāk jākomunicē ar pārējiem, lai*

atveseļotu apkārtējo apziņas un no latviešu valodā runājoša pūļa veidotos tautu.

E.J.: Piekritu. Citādi tiešām es nezinu, kā dabūt to saikni starp tiem, kuri vada, un tiem, kuri ir deleģējuši šos vadības grožus. Deputātiem, arī tiem, kas sēž Eiroparlamentā, aizmirstas, no kurienes viņi ir nākuši un kāpēc viņi tur ir...

Par medicīnas problēmām mēs arī esam stāvējuši un protestējuši gan pie Ministru kabineta, gan pie Saeimas, bet īsta atsaucība nekad nav bijusi. Sak, ko jūs uztraucaties, jums Saeimā tik un tik medicīnas pārstāvju... Šāda stāvēšana neko nemaina. Ja cilvēki vienreiz, otrreiz, trešo reizi atsitas pret šādu nesadzirdēšanu, tad... Tad saproti, ka ir jāturpina savs darbs, kuru proti.

VISSVARĪGĀKAIS IR PATS CILVĒKS

DDD: *Viens no cilvēka un visas tautas pilnveidošanās balstiem ir izglītība. Vai Latvijas izglītības sistēmā jūs saskatāt kādas pozitīvas vai negatīvas tendences?*

Edmunds Jansons: Šobrīd daudz ko nosaka Eiropas Savienības regulas, kā mācīt, ko mācīt... Tas pats ir arī medicīniskajā izglītībā. Arvien mazāku nozīmi iegūst praktiskās iemaņas.

Kad es gāju skolā, visiem skolēniem 11 gadus tika sniegta vienādas zināšanas matemātikā, dziedāšanā, valodās utt. Un ar šo bagāžu, no kuras tev kaut kas vairāk patika, tu varēji doties uz Mākslas akadēmiju, uz Mūzikas akadēmiju, uz Politehnisko institūtu, uz Medicīnas institūtu... Bet tagad jau 9. klasē jauniešiem ir jāizvēlas, vai viņam interesē humanitārās zinātnes vai kaut kas cits. Domāju, ka šajā vecumā vēl prātīnš nav tik attīstīts, lai cilvēks pilnīgi droši zinātu, vai pēc dažiem gadiem viņš gribēs būt mediķis, sportists, jurists vai matemātiķis. Uzskatu, ka mūsdienu sistēma nav vislabākā.

Esmu pasniedzējs 5. un 6. kursa medicīnas studentiem. Praksē redzu, ka viņi uzreiz sāk ar izmeklējumiem – kompjūters, sonogrāfija, laboratorija u.tml. Mācu, ka vispirms ar cilvēku ir jāiepazīstas, jāizrunājas un tikai tad var vērtēt viņa “parametrus”. Bet mūsdienu steigā pats cilvēks visbiežāk paliek it kā starp citu. Lūk, bet es gribu šo cilvēku vispirms redzēt, iepazīt un tad meklēt izmaiņas viņa iekšienē, nevis vispirms meklēt analīzes un tad paskatīties uz viņu it kā starp citu.

“Gandarījums par veiksmīgi izārstētu pacientu nav novērtējams nauda!”

Kad biju Vācijā, es noņācu interesantā situācijā. Tur visas klinikas ir kompjuterizētas, tāpēc saku: “Nu, fantastiski jums te izskatās!” Bet kāds profesors man atbild: “Tas ir kaut kāds ārpriests – kad aiziet uz kardioloģijas un reanimācijas nodaļu, dakteris sēž pie monitora, kur visos septiņos ekrāņos ir redzami rādītāji: spiediens, pulss, temperatūra un vēl citi parametri. Tad atnāk māsiņa, kas redzējusi, ka 5. gultā cilvēkam reāli ir slikti, bet dakteris paskatās savos ekrānos – nē, nekas tur nav slikts, viss ir normāli...”

Uzskatu, ka šāda mehāniska pieeja un mācīšanās medicīnā noteikti neder. Pārlicies par to aizvien vairāk. Tikko mums vēl profesors Lejnieks stāstīja, ka mūsu ārstu attieksme, mūsu medicīna ir galvas tiesu pārāka par daudzām pasaules klīnikām – ja ne par pašām klīnikām, tad par mediķu attieksmi pret pacientu noteikti. Mēs joprojām esam vairāk ieinteresēti pacienta veselībā kopumā, bet arī tas lēnā garā var zūst, nonivelēties, jo mācību process paliek aizvien isāks, isāks, un studentiem ekstra tempā pa vienu nedēļu ir jāapgūst tas, ko es kādreiz mācījos divas vai trīs nedēļas. Teorija ir laba, bet pie prakses, pie slimnieka topošais ārsts netiek. Tomēr, manuprāt, tas, kā mani mācīja, nebija sliktākais variants.

Protams, daudz kas tagad ir datorizēts – Stradiņa universitātē tagad ir mulāžas, kur var klausīties un mācīties atšķirt sirds toņus, un tas ir fantastiski. Manā laikā nekā tamli dzīga nebija. Bet medicīnā, domāju, ir vajadzīgs dzīvs cilvēks – ar asinīm un prātu. Katram slimniekam ir savs raksturs, savs dzīves gājums, sava attieksme pret dzīvi, savs intelekts, un viņš ir jāuztver kopumā. Ar vienu vajag parunāties, citam varbūt ir jāpasaka kāds skarbāks vārds, lai viņš saprastu. Bet šo prasmi var iegūt tikai ar pieredzi. Turklāt tu nekad nezini, ar ko tava diena sāksies, un būtībā nezini, ar ko tā beigsies. Kādreiz liekas, ka viss ir sakārtots, salikts, bet te

atskan zvans, un man ir jāskrien sniegt palīdzību.

DDD: *Varbūt ārstam būtu jāattīsta un savā darbā jāliek lietā arī intuīcija?*

E.J.: Grūti pateikt, vai intuīciju var iemācīt – varbūt, ka to var uztrenēt. Bet ir vajadzīga pieredze. Nekur, nevienā mācību programmā par intuīciju nerunā. Tāpēc ir vajadzīga skolotāja un skolnieka saikne. Man bija labs skolotājs – šīs nodaļas pirmais vadītājs Andris Līventāls, tagad jau miris. Viņā bija prieks klausīties, un no viņa bija ko mācīties!

DDD: *Vai jaunie ārsti izprot šo svētīgo skolotāja un skolnieka saikni?*

E.J.: Jaunajiem būtu jāamācās, jāamācās un jāamācās! Bet zēl, ka ļoti liela daļa brauc prom un šeit nestrādās. Arstu biedrība ik palaikam ziņo, ka tik un tik aizbrauc un aizbrauc... Iespējams, ka daudzi dakteri, kas aizbrauc, vairs neatgriezīsies. Alga šeit, bez šaubām, nav konkurētspējīga. Šobrīd ir pieejami milzīgi informācijas resursi, kādu agrāk nebija, tomēr skolotāja nozīme ir neatsverama. Pieredzi, ko nodod skolotājs, nevar atrast internetā vietnē!

DDD: *Kādēļ jūs nedodaties prom?*

E.J.: Tās ir citas vērtības, nevis nauda, kas mani šeit tur. Ja man pajautātu, vai es algas dēļ strādāju – jā, protams, tā ir mana iztika, mana peļņa. Bet līdzīgs ārsts kādā citā pasaules klīnikā noteikti pelna daudz, daudz vairāk un ir daudz situētāks nekā es. Tomēr es tādēļ neļūtos nabags, neļūtos šeit slikti. Reizēm iezogas rūgtums par mūsu ārstu novērtējumu. Ja nauda būtu vienīgais, kādēļ izvēlas medicīnu, tad, iespējams, mediķu būtu pavisam maz. Gandarījums par veiksmīgi izārstētu pacientu nav novērtējams nauda!

DDD: *Jūs negribētu citur strādāt?*

E.J.: Noteikti, negribētu! Jūtos šeit komfortabli – savā vidē. Zinu, kur būs zemūdens akmeņi, kur gaida sēklis, kur virpulis, kas varbūt jāapiet. Šeit es jūtos droši!

Intervēja Līga Muzikante

“Šajās “cilvēktiesībās” laikam uzskatāmi iekļaujas arī patoloģiskas lietas, un tad ir jādāmā, kāpēc tas tiek darīts?”

dzenēm. Cilvēka smadzenes izstrādā endorfinus – mēs visi gribam baudu: labu mūziku, atpūtu, ēdienu, patīkamu sabiedrību utt. Bet narkotikas ir ļoti spēcīga baudviela, kas rada atkarību, un cilvēks vairs nespēj no tās iziet. Tā ir sevis pārdošana nelabajam. Šī atkarība nebūtu jāpopularizē.

DDD: *Ir taču vienalga, vai tās ir “vieglās” vai “smagās” narkotikas?*

E.J.: Jā, narkotika nevar būt viegla. Ja peļķē esi iekāpis ar zeķēm kaut uz īsu, īsu mirkli, tev kājas tik un tā kļūst slapjas. Tātad tu jau esi saslapinājis savas kājas! Tāpat ir ar narkotikām.

Arī Latvijā nez no kurienes pēkšņi ir parādījušās t.s. “vieglās”, “legālās” narkotikas. Nesaprotu, kādā veidā tas ir panākts? Vai tad Narkotiku apkarošanas birojam nav nekādas ietekmes?!

Es, protams, to neatzīstu.

Patiesība ir tāda, ka tas ir bizness, un tie, kas ar to nodarbojas, cinās visiem spēkiem, lai to saglabātu, jo tā ir milzīga nauda. Bet tie, no kuriem šī nauda nāk, ir nožēlojami – viņu dzīve ar to ir beigusies. Mēs zinām daudz sabiedrībā pazīstamu cilvēku – mūziķus, māksliniekus u.c., kuru dzīve šo narkotiku dēļ ir aizgājusi, un viņu talanti ir aprāvušies. Dzīve ir pierādījusi, ka ar narkotikām mēs neko nevaram iegūt, tikai sevi pazaudēt.

Kaut kādu brīdi narkotikas rada eiforiju, cilvēkam šķiet, ka viņš ir kalna galā,

vietu, tas ir, dzišanos pēc baudas, šī jau principā ir mērķtiecīga smadzeņu iznīcināšana, vienalga kādā mērogā – Latvijā, Eiropā, pasaulē.

DDD: *Turklāt Latvijā pastāv ļoti spēcīgs Sorosa finansēto organizāciju tīkls. Sorosieši bija arī tie, kuri mēģināja notiesāt laikraksta “DDD” veidotājus. Tad, lūk, šādas grauļošanas organizācijas, paslējpoties zem jēdziena “cilvēktiesības”, degradē cilvēku apziņas. Starp citu, tieši viņi visaktīvāk cinās arī par homoseksuālisma propagandu un tautu sajaukšanu.*

E.J.: Nu, jā. Šajās “cilvēktiesībās” laikam uzskatāmi iekļaujas arī patoloģiskas lietas, un tad ir jādāmā, kāpēc tas tiek darīts? Mēs jau lēnā garā pie tā sākam pierast.

KATRAM IR JĀAPZINĀS SAVA ATBILDĪBA

Edmunds Jansons: Manuprāt, ne tikai mūsu valstī šī smadzeņu skalošana jeb iznīcināšana notiek dažādos veidos. Piemēram, televīzija piesaista miljoniem cilvēku ar tukšiem seriāliem, kuros rāda citu cilvēku dzīves – tu it kā dzīvo līdzī, satraucies par citiem, aizmirstot par sevi un līdzcilti, kas tev ir blakus. Arī internets, datorspēlītes, ar kurām ir aizrāvušies pat mazi bērni, ir ļoti lipīgs. Tu aizkļīsti internetā, aizblandingies uz visām pusēm un beigās

VĒSTULE

ĶĪNIEŠIEM PATĪK LATVIJA

Ķīniešiem patīk Latvijas daba, mērenais klimats, tīrais gaiss un neierobežots bērnu skaits ģimenē. Ķīnā atļauts ģimenē tikai viens bērns. Latvijas varasvīriem savukārt patīk ķīniešu nauda.

Latvijas Bankas ekonomiste Agnese Bičevska izteikusies, ka 6900 cilvēku pērn ir pieprasījuši uzturēšanās atļaujas – 2900 naudas ieguldītāji un 4000 viņu radnieki.

Bankas eksperte vēl izteikusies: “Ķīniešu interese pieaug visstraujāk, vairāk nekā no citām valstīm.”

Pēc viņas izteicieniem, ne visi naudas investori Latvijā prasa uzturēšanās atļaujas. Vidējā māju cena ir augstāka par nepieciešamo naudu, lai iegūtu uzturēšanās atļauju. Pērn tas Latvijai devis 335,2 miljonus latu, pārrakstīti 2318 īpašumi.

Daži ir nolēmuši jaunpirkto māju iznomāt. Viņi ierodas Latvijā tikai, lai atjaunotu renti. Daži vēlas Latviju apmeklēt bieži, citi nāk uz Latviju ar savām ģimenēm, lai paliktu šeit uz pastāvīgu dzīvi.

Aptaujā atklāts, ka 61 procents jauno īpašnieku plāno dzīvot Latvijā dažus mēnešus katru gadu, 19 procenti vēlas šeit pārcelties uz pastāvīgu dzīvi, bet 18 procenti dzīvojas tikai dažas nedēļas. Tikai 3 no 200 aptaujātajiem ir atzinuši, ka viņi ieradīšoties Latvijā tikai tāpēc, lai nokārtotu lietas ar rentniekiem.

Jānis Rolavs
Anglijā

***

Gunār Astra, celies!
Lāčplēša tauta, mosties!

Nav mums brīve dārga,
Tautas vara jēla, vārga!
Mātei Latvijai uz miesas sērga,
Tautā dēvēti kā ņerga,
Tak dvēsele mantota no verga.
Tik labi algotpi kā verga,
Kā pionieri gatavi: “Jā, ser!”
Tos savā pulkā Soross tver.

Aleksandrs Plinta
Zemessardzes veterāns

Publikāciju izmantošanas gadījumā atsauce uz laikrakstu DDD obligāta.

Laikraksts DDD Reģ.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196
Iznāk 2 reizes mēnesī Rīga, 2014

Izdevējs: **LATVIJAS NACIONĀLĀ FRONTE**
(Reģ.Nr. 40008033014)

Norēķinu konts: A/S Swedbank;

Kods: HABALV22 Konts: LV40HABA0551034053378

Galvenā redaktore: **LĪGA MUZIKANTE**

Redaktore vietniece: **LIENE APINE**

Pasta adrese: **DDD, Lubānas iela 6 – 4,
Rīga LV-1019**

tāl./fakss: **67140680**

Interneta adrese: **WWW.FRONTE.LV**

E-pasts: **DDD@FRONTE.LV**

Iespiests: **SIA “Latgales druka”**,
Ofsetiespiedums, metiens 5 000, apjoms 2 x A 2

LAI ARĪ LĒNI, BET KALNI KUSTAS

Turpinājums no 5. lpp.

KAM PIEDER VALSTS TERITORIJA?

DDD: Zinu, ka Dānijas sastāvā esošajās Fāreru (Fēru) salās zeme pieder tikai valstij, nevis privātpersonām. Valsts zemi iznomā tiem, kuri spēj to vislabāk apsaimniekot, rūpējoties par visas sabiedrības interesēm. Nomas tiesības tiek mantotas no paaudzes paaudzē, ja vien dzimta spēj apsaimniekot zemi. Vai arī Latvijā nevarētu būt šāds modelis?

Armands Krauze: Pašreizējā Satversme, likumi un izpratne par privātpašumu to neļautu. Kaut ko mainīt varētu tikai revolūcija, taču tas nenozīmē, ka valsts nevar regulēt, kā rokas nonāk, šajā gadījumā, Latvijas lauksaimniecības zeme. Tas ir viens no virzieniem, pie kā pašlaik strādā Zemkopības ministrija. Latvijā ir Valsts zemes fonds, kurš varētu iejaukties zemes pirkšanas un pārdošanas tirgū. To gan nevajadzētu uztvert vienkāršoti, ka fonds tagad uzpirks visu zemi un pēc tam iznomās. Manuprāt, zemes fondam daļēji ir jāiejaucas zemes

tirgū, lai zeme nonāk pie tiem, kas reāli strādā un apsaimnieko. Protams, ne tik vienkāršā veidā kā jūsu minētajā gadījumā.

DDD: Domāju, ka tā ir vēsturiski veidota sistēma, kuras mērķis ir aizsargāt valsts un tautas neatkarību. Kas notiks ar Latviju, ja tās zemi nopirks ārzemnieki?

A.K.: Atļaujot ārzemniekiem pirkt Latvijas zemi, varam kādā brīdī attapties, ka viss pieder ķīniešiem, kuriem latviešu bāleliņi nav vajadzīgi, jo ievēdīs darbaspēku no Ķīnas. Tas ir riskanti...

DDD: Ir dzirdēts, ka aiz nevēlēšanās atvērt zemes tirgu, slēpjoties lielo zemnieku vēlme iegūt zemi par lētāku cenu. Tāpat netiekot veicināta latviešu atgriešanās laukos, gluži pretēji – zemes īpašnieki, kuri zemi ir iznomājuši, tiek ietekmēti pārdot zemi un neatgriezties laukos. Vai tā tas ir?

A.K.: Ir divi virzieni. Viens, ko es piedāvāju, – ar referendumu noteikt pilnīgu aizliegumu ārzemniekiem pirkt Latvijas zemi. Tādā gadījumā Latvijas Republikas pilsoņiem nebūtu nekādi ierobežojoši nosacījumi, lai pirktu un

apsaimniekotu zemi.

Otrs virziens ir tas, ko iet Zemkopības ministrija. Zinot, ka Eiropa prasa atvērt zemes tirgu, tiek izstrādāti likuma grozījumi, kas noteiktu ierobežojumus iegādāties zemi. Diemžēl ierobežojumi attieksies ne tikai uz ārzem-

pirmpirkuma tiesības kaimiņiem, kuriem, iegādājoties papildus zemi, būtu procentuāli vislielākās izaugsmes iespējas. Piemēram, simts hektāriem zemes, kuru pārdod, ir divi kaimiņi – vienam pieder divi tūkstoši, bet otram tikai simts hektāri.

“Saprotu, ka citu jomu pārstāvjiem ir grūti orientēties kopējas lauksaimniecības politikas skaitļos, tādēļ bieži lauksaimniekus nevieta apskauz par sarunās izcīnīto vienu papildus miljardu. Jāsaka godīgi, ka tā būtu Minhauzena cienīga lielišanās, ja arī lauksaimniecības profesionāļi runātu par miljardu, jo tik milzīga summa nav izcīnīta.”

niekiem, bet arī uz Latvijas pilsoņiem.

Es jau minēju, ka pašreiz izstrādātajos likuma grozījumos ir daudz nepilnību, kas būtu jānovērš. Jūsu izklāstītajam viedoklim varētu piekrist, ja likuma grozījumi tiktu pieņemti tādā redakcijā, kādi tie bija pašā sākumā. Par laimi tie lēnām mainās.

Ja runā par kritērijiem, kas it kā dotu priekšrocības lielajiem zemniekiem, tad tagad tiek piedāvātas

Priekšrocības iegādāties zemi būs tam, kuram pieder tikai simts hektāri, jo procentuāli pēc papildus simts hektāru iegādes viņa saimniecības rentabilitāte palielināsies divas reizes, tikmēr tam, kuram jau ir divi tūkstoši hektāru, papildus vēl simts neko daudz nemainīs.

Turpmāk vēl...

Intervēja Liene Apine

“EURODZIMTBŪŠANA” JEB “MODERNĀ VERDZĪBA”

Turpinājums no 3. lpp.

Pirmās varturi, izmantojot psiho-triku, nosaukuši par “Objektīvajām tiesībām”, bet otrās – par “Subjektīvajām tiesībām”, it kā jūsu tiesības nav objektīvas, bet objektīvas ir tikai valsts varas tiesības.

demokrātijas dekoratīvā fasāde. Ieraugot speciāli sagatavotu daudzveidību, demokrātiskais pūlis automātiski sadalās vairākuma pūli – vairatā – un mazākuma pūli – mazatā, (lielinieki un mazinieki).

“Svešzemnieki nicina un iznīcina latviešu paražas, tāpēc paražu regulējošā loma ir jāatgriež mūsu dzīvē.”

Ja ir objektīvas – tā tad obligātas, bet subjektīvās – nu, kaut kāda pele piksteja... Birokrātijas dzirdes aparāts uz tik zemām frekvencēm vispār nav noregulēts. Viņi nedzird! Šodienas Latvijā ir tikai vienvirziena – t.s. “Objektīvās tiesības”.

KAS IR DEMOKRĀTIJA UN VAIRATAS VARA?

Demokrātijā vara it kā pieder vairākumam, un mazākumam ir jāpakļaujas vairākumam. Demokrātijā paredz uzskatu un viedokļu daudzveidību, dažādību att., bet tā ir tikai

Demokrātijā oficiāli ir šīs vairatas vara. Visu it kā izlemj balsu kopdaudzums, pietiek būt tikai par vienu balsi pārsvarā pār otru daļu.

Tirā aritmētika! Hitlers gūst minimālu pārsvaru, un visa Vācija aiziet pa nacionāl-socialisma slieidēm – demokrātiski (jau pieminētā “glēvā demokrātijā” to pieļauj). Grieķijā vairata nobalsoja, ka Sokrats ir jānoindē, un noindēja! Manipulētā latviešu vairata ar minimālu pārsvaru nobalso par iestāšanos Eiropas Savienībā, un valsts aiziet kolonizācijas ceļu.

Taču, vai būtība ir skaitļos un mākslīgajā iedalījumā – vairatā un mazatā?

Vai dzīvē vispār ir vairatas vara? Vai tas tomēr nav vienkārši triks, ilūzija, fatamorgāna? Propagandas rupori aizsmakuši brēc, ka vairata valda, izcilais latviešu režisors A.Hermanis savā lugā atmaskojoši ataino vairatas varu. Bet vai tas tā ir?

MANIPULĀCIJA AR VAIRATU

Tas, ka ar vairatas (vairākuma) balsim pieņem visus likumus, noteikumus utt. – tā ir manipulācija un dekorācija. Tā nav patiesība! Vairata jeb vairākums ir lielais pūlis (lielinieki) un pūļa psiholoģija nosaka to, ka pūlis nolaižas savā uzvedībā un domāšanā uz pūli esošo individu ar viszemāko intelektuālo attīstības pakāpi. Pūlis vienmēr ir ārdošs, bet nekad nav radošs, nevienas vērtīgs lēmums nevar tikt pieņemts pūlī.

Pats pūlis, kā jau rakstīju, sastāv no vairatas un mazatas, pēdējai vispār ir tikai novērošanas tiesības no malas. Mazata nav tas pats, kas opozīcija, varam arī teikt – automātiski tā nerada opozīciju. Pūlis ir

viens, un tas mākslīgi ar jau pieminēto manipulēto pseido-daudzveidību tiek iedalīts kontrolējamā vairatā un mazākos pūlišos (arī kontrolējamajos). Tas dod iespēju pilnībā vadīt it kā stihisko nevaldāmo pūli.

Mākslīgi radot pseido-daudzveidību, protams, nevar rasties arī opozīcija varai. Latvijā, piemēram, nav opozīcijas, ir tikai pseido-opozīcija jeb IT KĀ opozīcija. Nosaukums “kreisie” un “labējie” radās no to atrašanās vietas zālē, skatoties no tribīnes, tagad moderni ir izmantot krāsas – oranžie, zaļie, zilie, sarkanie, dzeltenie, baltie utt. Un, lai parādītu savu vienotību, zilie tad nēsā sarkanas kaklasaites, zaļie dzeltenus kreklus, sarkanie svitrainus svārkus. Katrs izvēlas savu totēma putnu, tikai visi tie putniņi pa nakti guļ vienā krātinā un barojas no viena ideoloģiski saindēta dzeramtrauka.

Turpmāk vēl...

Raksts tiek publicēts saīsināti